

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๔

(สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง)

วันเสาร์ที่ ๘ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๘

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๑๒ (สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง) เล่ม ๑ พ.ศ. ๒๕๖๘

สารบัญ

ครั้งที่ ๕/๒๕๖๘ (ติดตาม)

๑. เรื่องร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี
พ.ศ. ๒๕๖๘ ของรัฐบาล (ต่อ)

๒๓๕-๒๓๖

๕๐ แก้คำผิด

หน้า	บรรทัด	คำผิด	คำถูก
๓	๒	ดำพันธ์	ดัมพันธ์
๕๖	๗	ภตาด	ภตาด
๖๖	๕	ราช	ราช
๘๖	๓	กระทอง	กระทรอง
๑๒๘	๑๕	ราชฎ	ราชฎ
๑๓๘	๓๐	นาง	นาย
๑๘๖	๖	งมประประมาณ	งมประมาณ
๒๓๕	๑๘	ดัมชก	ดัมชก
๒๖๘	๑๖	หวัค	หวัค
๒๖๘	๒	พค	พค
๒๗๘	๘	วิฐูบาดง	วิฐูบาด
๒๗๖	๒	กิดอ มคร	กิดอเมคร
๓๑๘	๖	กระทรอง	กระทรอง
๓๕๖	๒	ประ	พระ
๓๖๒	๘	พระระช	พระราช
๓๖๓	๓	หรัภ	หรัธ
๓๖๕	๑๘	กรวมชการ	กรวมชการ
	๓	นาม	คัคชอก
๓๗๐	๑๘	เค็ชช	เค็ชช
๓๗๑	๓๓	หดวง	หดวง

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๔/๒๔๗๘ (วิสามัญ) สมัยที่ ๒
วันเสาร์ที่ ๘ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๘
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม
เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๓๕ นาฬิกา

รองประธานสภาฯ คนที่ ๑ ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวต่อว่า
วันนี้ มีผู้มาประชุม ๑๓๑ ท่าน เป็น องค์ประชุมแล้ว เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าขอให้ดำเนินการตามระเบียบวาระ คือ ปรึกษาร่าง พระราช
บัญญัติงบประมาณต่อไป

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวต่อว่า
ตามที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๗๘ เข้า
มายังสภาฯ นั้น ข้าพเจ้าได้พิจารณาคูแล้วและเพื่อนสมาชิกข้าพเจ้า
ทั้งหลายมีความข้องใจอยู่หลายประการ แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าความข้อง
ใจของสมาชิกนั้นก็มิใช่เป็นธรรมดา ซึ่งข้าพเจ้าจะสรุปรวมความข้อง
ใจของสมาชิกนั้น มีอยู่ ๕ ประการ ๆ ที่ ๑ รัฐบาล ตั้งงบประมาณมา
มากกว่ารายจ่าย คือเงินรายจ่ายมากกว่ารายได้ เกรงว่ารัฐบาลจะ
ไปเก็บเงินจากราษฎรอีก ๒. เพื่อนสมาชิกข้าพเจ้าข้องใจประการที่

เดี่ยอกเช่นกัน ข้าพเจ้าถือว่า เพื่อนข้าพเจ้าคือแบบโบราณ เป็นครึ่ง
 ชายแก่ ที่ทำไมไม่กล้าลงทุน เช่นนี้ไม่ถูกต้อง เราไม่กล้าลงทุนจะได้
 ก้าวไรทีไหน จึงข้าพเจ้าเห็นว่าขอแนะนำจะตกไปเหมือนกัน ประการที่ ๕
 ซึ่งว่ารัฐบาลตั้งงบประมาณมาเป็นเงินค้ายตัว จะแปรญัตติไม่ได้ ข้อ
 นี้ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่เป็นการรัดข้อ รัฐบาลได้ตั้งเงินขอจ่ายเป็นเงิน
 เท่านั้น เมื่อสมัยสภาฯ ได้ทำถูกต้องตามระเบียบแต่ก็ต้องแปร
 ญัตติได้ของมันเอง ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่เป็นการรัดข้ออะไรเลย ประ
 การที่ ๕ ซึ่งว่ารัฐบาลตั้งเงินรายจ่ายมาไม่ละเอียดคนนั้น ขอให้ข้าพ
 เจ้าเป็นที่สุดดีอยู่เหมือนกัน เพราะไม่ทราบชัดเงินว่ารัฐบาลตั้งเงิน
 มาโครม ๆ น่าจะให้ชัดแจ้งสักหน่อยจะเป็นการดี แต่ทงนักเป็นหน้า
 ดมาชิก จะเข้าไปฟัง คณะกรรมาธิการพิจารณา อาจจะสามารถได้
 และเราจะขอแปรญัตติในเรื่องนั้น ๆ ก็ได้ จึงข้าพเจ้าสรุปปรวมความ
 ว่าการที่รัฐบาลเสนอมพระราชบัญญัติเข้ามา นี้ สภาฯ นี้ควรจะมีหลัก
 การไว้พิจารณาได้ จึงข้าพเจ้าขอเสนอขอให้เพื่อนสมาชิกทั้งหลาย
 ช่วยกันรับหลักการไว้พิจารณาต่อไป

ค. ยู่เกียง ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าวว่
 ก่อนที่ข้าพเจ้าจะได้กล่าวพระราชบัญญัตินี้ เป็นพระราชบัญญัติอันดี
 ญอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นท่านสมาชิกทั้งปวง จำเป็นจะต้องพิจารณา
 รายได้จ่ายของรัฐบาล ซึ่งได้เก็บจากภาษีอากรของราษฎร ซึ่งเป็น
 เลือดเนื้อทุกส่วนต่างก็แดงให้ละเอียดถี่ถ้วน การที่เราจะพิจารณาโดย

ละเอียดกว่านั้น ย่อมเกี่ยวกับการชกตามรัฐบาล ซึ่งจะจ่ายตามบ-
 ประมาณซึ่งอนุญาต^๕ เพราะฉะนั้นขอจึงขอตั้งมาชิกแต่ละรัฐบาลว่า
 ขอให้สมาชิกได้ชกตาม จนกระทั่งไม่มีผู้ใดถูกขึ้นชกตามนั้นแหละจึงจะ
 ควรลงมติว่าจะรับหลักการหรือไม่ ก่อนอื่น มีสมาชิกหลายท่านอภิ-
 ปรายว่าการที่จะตั้งงบประมาณนั้นจำเป็นจะต้อง วางรายจ่าย เสียก่อน
 แล้วจึงจะได้ตั้งงบประมาณรายรับขึ้น แล้วท่านรักษาการแทนรัฐ-
 มนตรีคลัง คือท่านรัฐมนตรีช่วยราชการกระทรวงการคลังได้ตอบว่า
 ไม่เป็นหลักการที่จะพึงกระทำได้ ในประเทศสยาม ข้าพเจ้าอยากจะเรียน
 ว่าการกระทำเช่นนี้ เป็นแบบอังกฤษ โดยตรง อังกฤษได้ตั้งงบประ-
 มาณรายจ่ายขึ้นก่อน แล้วจึงจะประมาณรายได้ การประมาณราย
 ได้นั้น เรากระทำดังนี้คือ ทางฝ่ายคณะบริหารได้ตั้งกรมการคณะ
 หนึ่ง ไปพิจารณาหารายจ่ายทั้งปวง ซึ่งจำเป็น จะต้องจ่ายใน ปีหนึ่ง ๆ
 มาให้สภาพิจารณา เมื่อสภาพิจารณาก็เปลี่ยนภาวะเป็นกรรมการ
 เค็มสภาฯ ชกตามตามงบประมาณ จ่ายนั้น ๆ เมื่อพิจารณาไปแล้ว
 สภาฯ นั้นเองเป็นผู้ จะต้องกำหนดรายรับขึ้น^๖ เป็นวิธีทำงบประมาณ
 ถูกต้องตามประเทศอังกฤษ ส่วนวิธีการงบประมาณในบางประเทศ
 เช่นอเมริกันนั้น คณะฝ่ายบริหารจะมาแต่จะต้องไม่ได้เลย เพราะเมื่อ
 อนุมัติให้เท่าไร จำเป็นจะต้องรับไปกระทำ จะมาท้มเกียงว่าน้อยมาก
 อย่างไรก็ได้ เท่าที่เราปฏิบัติอยู่เวลานี้เป็นฝ่ายอังกฤษครึ่ง ฝรั่งเศส

ครึ่ง และอเมริกันคนน้อยนิดเช่นกัน ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าต่อไปถ้าเราทำ
 อย่างอังกฤษน่าจะเป็นผลดีที่สุด เพราะเหตุว่าสมาชิกรัฐจะต้องกำหนด
 รั้งรายรับให้รัฐบาลด้วย โฉนเราจะทำไม่ได้ ในงบประมาณนี้ เท่าที่
 รัฐบาลได้รั้งรายจ่ายมาประมาณร้อยล้านเศษ และได้เทียบเคียงกับ
 งบประมาณ พ.ศ. ๒๔๖๒ นั้น ข้าพเจ้าได้พิจารณาแล้ว งบประมาณ
 พ.ศ. ๒๔๖๒ และรายได้จริงในปี พ.ศ. ๒๔๖๒ งบประมาณได้
 เกินกว่า ๓๐๐ ล้านบาท แต่ในงบประมาณจ่ายให้รัฐบาลขอตั้งเพียง
 ๓๐๐ ล้าน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเราไม่อาจที่จะคำนวณรายได้อย่างแท้จริง
 ความที่รัฐบาลได้แถลงไว้ว่าคำนวณแล้วอย่างละเอียดที่สุด การคำนวณ
 ละเอียดที่สุด เราจะถือเกณฑ์ พ.ศ. ๒๔๖๒ เป็นรายได้แท้จริง
 เมื่อกำหนด พ.ศ. ๒๔๖๒ แล้ว โฉนจึงไม่เอารายจ่ายนั้นมาตั้งสำหรับ
 บำรุงฐานของประเทศในปี พ.ศ. ๒๔๖๒ เด่า คือไปนับรายจ่ายออกต่าง
 รั้งรายละเอียดในงบประมาณเงินงับพระมหากษัตริย์ เงินปีพระบรม
 วงศ์านวงศ์ ๒๐๐,๐๐๐ บาท รัฐบาลไม่ได้แจ้งในรายละเอียดไว้ว่า
 เงินรายนี้จำต้องจ่ายให้แก่ผู้ใดบ้าง การที่จำเป็นจะต้องแจ้งราย
 ละเอียดว่าต้องจ่ายให้แก่พระบรมวงศ์านวงศ์พระองค์ใดบ้าง จะเป็น
 เหตุให้สมาชิกรัฐได้พิจารณาโดยละเอียดว่า จะตัดสำหรับผู้ที่สิ้นพระ
 ชนม์พระองค์ใด และพระองค์ใดยังอยู่ เวลานี้เราไม่สามารถจะ
 ทราบว่าผู้ใดจะยังทรงพระชนม์ชีพหรือไม่ และจะอยู่ครบถ้วนทุกพระ
 องค์หรือไม่ ในงบประมาณบำรุงทางของกระทรวงมหาดไทยนี้ตั้งแต่
 มานี้ ข้าพเจ้า ทราบว่าระเบียบการ ของกระทรวงมหาดไทยได้วาง

เกณฑ์กำหนดงบประมาณให้แก่ต่าง จังหวัดคิดเกณฑ์จำนวนพลเมือง
 ของทางจังหวัด แล้วจ่ายไป การที่รัฐบาล หรือกระทรวงมหาดไทย
 ได้คิดเกณฑ์จ่ายไปตามจำนวนของพลเมืองนั้น ไม่เป็นเหตุที่ถูกต้อง
 บางจังหวัดมีเขตติดต่อของทางสร้างทางอย่างกว้างขวาง แต่มีพล-
 เมืองน้อย อย่างเช่นจังหวัดของข้าพเจ้า ได้เงินมาเท่านั้น ๆ ยังไม่ทัน
 จะซื้อเครื่องมือหรือเพียงเอาไปให้ตกหมาก็หมด เสียแล้ว เช่นนี้
 จำเป็นจะต้องเปลี่ยนแปลงการจ่ายเงินบำรุงทาง จังหวัดต่อไป เมื่อ
 ครึ่งก่อนข้าพเจ้าได้เคยร้องเรียน ทางฝ่ายรัฐบาลในการ ที่จะสร้างทาง
 ไปยังจังหวัดข้าพเจ้าเพื่อให้สะดวกและเรียบร้อย ทางจากบ้านโป่งไป
 กาญจนบุรีมีเพียง ๕๐ กิโลเมตร ข้าพเจ้าได้ร้องขอขอให้เสร็จ แต่
 รัฐบาลให้ ๑ กิโลเมตรต่อ ๑ ปี เพราะฉะนั้นคำนวณตามที่ข้าพเจ้าได้
 กล่าวมานี้จะต้องกินเวลาถึง ๕๐ ปีเศษ ข้าพเจ้าทนไม่ได้ ในการไฟฟ้า
 กรุงเทพฯ ซึ่งรัฐบาลได้ตั้งตงนั้น ข้าพเจ้าเห็นชอบในข้อนี้ แต่ทว่า
 ข้าพเจ้ายังมีความข้องใจอีกบางประการในการที่พูดถึงค่าเช่าเครื่องวัด
 ข้าพเจ้าไม่ทราบ สัญญา ระหว่าง บริษัท และไฟฟ้ากรุงเทพฯ อย่างไร
 แต่ทว่าเมื่อมาพิจารณาอย่างสามัญชนธรรมดา ค่าเช่าเครื่องวัดซึ่งเก็บ
 เดือนละ ๑ บาททุกเดือนไปนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าแพงเหลือที่จะทนได้ ค่า
 เช่าเครื่องวัดไม่ถึงร้อยบาท ข้าพเจ้าคิดว่าควรจะเก็บสักหนึ่งก็พอ
 เพียง แต่นั่นเก็บจนไม่มีที่สิ้นสุด ก็คิดว่าควรจะตั้งแก้ไข และควร
 เปลี่ยนแปลง และควรจะเจรจากับบริษัทหาทางหนึ่งทางใดลดลงที่จะ
 ไม่เก็บได้ เพื่อเป็นการช่วยพลเมือง

ทำการแทนประชาชนสภาฯ กล่าวคือ ท่านสมาชิก ข้าพเจ้าขอ
ให้ท่านพูดแต่ในหลักการใด ๆ เพื่อจะได้เสร็จไป

ค. ยู่เกียง ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าว
ว่า ข้าพเจ้าขอพูดในหลักการ คือ ไปนั้นมาถึงภาษีค่านา ซึ่งรัฐบาลได้ตั้ง
ประมาณลดลง ในเรื่องภาษีสถานานข้าพเจ้ามีความวิตกว่า ทางฝ่าย
คลังจะได้ตั้งงบประมาณขึ้น แต่เนื่องจากความคาดหมายเป็นอันมาก
เพราะเหตุว่าเมื่อราษฎรทำนาได้ผลเต็มเม็ดเต็มหน่วยนั้น จำเป็นจะต้อง
เกิดมีการรังวัด เสียภาษีขึ้น แต่เมื่อรังวัดแล้วก็เกิดออกกฎหมาย ท่อม
ข้าวเสียหายหมด เพราะฉะนั้นตามเกณฑ์ที่ตั้ง ลดลงนี้ ยังผิดคือ
ความจริงเป็นอันมาก เพราะปรากฏว่าเขาได้เสียทุกจังหวัด ภาษีใน
ประเทศก็คิดฐาน โขบายรัฐบาลตั้งงบประมาณเพิ่มขึ้นนั้น ไม่ทราบ
เพิ่มจากการเก็บภาษีหรือว่าเก็บจากจำนวนมาก การบำรุงอุตสาหกรรม
ภายในประเทศ เป็นหน้าที่จำเป็นจะต้องช่วยเหลือ และจำเป็นที่
จะต้องให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดี มิฉะนั้นการอุตสาหกรรมจะไม่
เจริญขึ้นภายในประเทศเลยเป็นอันขาด ถ้าแม้หากจะทำการช่วย
เหลือโดยลดภาษีสมิได้ มียังมีทางอื่น เช่นกับการลดการขนส่งเป็นต้น
ภาษีไม้ซัดไฟ ได้มีสมาชิกชื่อ ซึ่งข้าพเจ้าเองก็ชื่อของอยู่ด้วย
งบประมาณครั้งก่อนข้าพเจ้าได้เคยเห็นกรรมวิธีการแสดงว่าได้เก็บเต็ม
เม็ดเต็มหน่วย เพราะเหตุว่าทางฝ่ายรัฐบาลได้จัดเจ้าหน้าที่ ไปประจำ
กับ และโรงทำไม้ซัดไฟในกรุงเทพฯ โรงนี้เคยมีรถออกถึงที่จะจำ-

กักจำนวนโคจตุรคานา ซึ่งทางฝ่ายกรมราชการแสดงว่าจะเก็บได้ตั้ง
 ๒๐๐,๐๐๐ บาท รัฐบาลได้แสดงว่า
 ประหยัดการใช้ไม้จุกไฟ ส่วนรายจ่ายพิเศษนั้นมีบางอันซึ่งรัฐบาล
 กล่าวว่าได้ลงทุนเพื่อหวังผลในทางเศรษฐกิจ ๑๒ ด้านเศษ แต่เมื่อ
 ตรวจดูแล้วเป็นงบประมาณจ่ายจากปีก่อน ซึ่งรัฐบาลยังไม่ชำระ
 ออกเป็นอันมาก ข้าพเจ้าขอพูดเพียงเท่านี้ก่อน

พระยามโหตรพริ้ว รัฐมนตรีช่วยราชการ กระทรวง การคลัง
 กล่าวหา ปัญหาเรื่องงบประมาณนี้ได้ค้างมาแต่ก่อนก็ออกจะมาก
 มายดับสั่นกันอยู่ ฉะนั้นก็ไม่มีสมาธิแสดงเพิ่มเติมเข้ามาอีก ข้าพเจ้า
 อยากจะรวมคอบเดี่ยวสักคนหนึ่งก่อนเพื่อว่าจะมีต่อไปอีก จะได้คอบ
 ให้น้อยลง เท่าที่ข้าพเจ้าได้ฟังคำคำหนักคำเบาของท่านสมาธิในเรื่อง
 งบประมาณนั้นมาแต่ก่อน คงสรุปเป็นปัญหาที่ดับสั่นอดจนถึงถึงหลัก
 การใหญ่ ๆ ด้วย วิธิการทำงานงบประมาณด้วย และได้เรียนพวกพิงไป
 ถึงรายละเอียดต่าง ๆ ในงบประมาณนี้ด้วย ซึ่งรัฐบาลหวังว่าอันราย
 ละเอียดนั้น คงจะได้ชี้แจงในที่ประชุมของกรมวิชาการ ของสภา ฯ
 ตามเคย เพราะเราไม่เคยว่ารายละเอียดกันในขณะพิจารณาปรับหลัก
 การงบประมาณ ในเรื่องหลักการในงบประมาณนั้นใครจะแสดงว่า
 รัฐบาลได้ทำงานงบประมาณนั้นตามหลักวิธิการพระราชบัญญัติงบประ
 มาณที่ท้าวอยู่เวลานี้ กล่าวคือ รวบรวมรายได้และรายจ่ายของประ
 เทศขึ้นมาในทันอันเดียวกัน งบประมาณที่ขึ้นเสนอมานี้ เราไม่ได้

ทำพดกแพลงไปจากเดิมประการใดเลย การแต่งรายรับรายจ่ายก็
 ได้กระทำเหมือนที่เคยปฏิบัติมา เมื่อกล่าวในหลักใหญ่ที่มีสมาชิก
 บางท่านอ้างเอาแบบทำงบประมาณของประเทศอังกฤษและประเทศ
 อเมริกาขึ้นมาเป็นตัวอย่าง โดยมีสาระสำคัญว่าให้นำรายจ่ายขึ้น
 มาก่อนแล้วก็ให้กรรมการพิจารณาหารายได้มาให้พบกับรายจ่ายซึ่งคง
 เพิ่มขึ้น ในข้อนี้ข้าพเจ้าขอกล่าวไว้ว่า ประเทศสยามเราเป็นประเทศเล็ก
 เงินรายได้มีนิตเดียว เราจะทำแบบนี้ยังหาได้ไม่ ประเทศเรามีหนึ่ง
 มีรายได้รายจ่ายเท่าไร ก็ย่อมทราบกันอยู่แล้ว และได้จากอะไรก็ได้
 จากการเพาะปลูก เพราะประเทศเราเป็นประเทศเพาะปลูก มีรายได้
 เพียงเล็กน้อย ๆ เท่านั้น ส่วนของประเทศซึ่งท่านอ้างนั้น เรามีราย
 ได้มากกว่าเราหลายพันเท่า สมมติว่าเรามีรายจ่ายซึ่งได้คำนวณแล้ว
 ว่าจะต้องใช้อะไรบางอย่างนั้น เขาขึ้นมาคิดแต่ตั้งไม่ผ่านสภาฯ นี้ แล้ว
 เราจะหารายได้ขึ้นมาเพื่อให้พบกับรายจ่ายซึ่งเราต้องการ ข้าพ
 เจ้าขอยกตัวอย่างงบประมาณที่เราทำอยู่ขึ้น เท่าที่เจ้ากระทรวงตั้ง
 หารายได้ขึ้นรายจ่ายขึ้นมา นั้น กรรมการรู้สึกเห็นว่าจะเกิดความ
 จำเป็นทั้งนี้ รายจ่ายที่ยื่นขึ้นมานี้มีประมาณราวสัก ๑๕๒ ล้าน ซึ่ง
 เราค้นรายได้ก็มีประมาณ ๘๐ ล้านเศษ สมมติว่ารายการเหล่านี้
 ความจำเป็นที่ประเทศจะต้องจ่าย และจะต้องหารายได้มาให้พอกับ
 รายจ่ายแล้ว เราจะทำอย่างไร ข้าพเจ้าได้เรียนกับท่านแล้วว่า เรา
 เก็บภาษีจากคนยากจน ชาวนา ชาวไร่ เหล่านี้ เราจะไปเก็บเพิ่มจาก

เขาอย่างไรได้ ในประเทศอังกฤษซึ่งเขาหารายได้มาให้พบกับรายจ่าย
 ดังที่ทานอ้างตัวอย่างนั้น เราจะเห็นได้ว่าบ้านเมืองเขามั่งคั่งสมบูรณ์
 ไม่เหมือนของเรา เพียงแต่ว่าพวกตั้งว่าจะเก็บภาษีจาก อินคัมแท็กซ์
 หากว่ามีรายได้ของประเทศมาดีแล้ว เช่นนั้นแล้ว ก็หาเพิ่มเพียงเพนนี
 เดียวจากหนึ่งปอนด์ของรายได้ อินคัมแท็กซ์นั้น ซึ่งคิดว่าจะเก็บได้ ผู้
 คนก็ไม่ลำบากยากแค้นอะไรเลย ทุกคนยินดีจะให้ เขาทำงานมีเครื่อง
 มื้อดี และทำงานมีเหตุผลดี มีระเบียบเรียบร้อยดีแล้ว ก็อาจจะเก็บ
 เงินมาผสมกับรายจ่ายของประเทศได้ ส่วนประเทศเราทรัพย์สินของ
 ประเทศได้มาจากกสิกรรมโดยมาก ดังได้กล่าวแล้ว ที่นี้ในเรื่องวิธีการ
 งบประมาณ ข้าพเจ้าใคร่จะแสดงว่าตามที่เคยมา กระทรวงการคลัง
 เป็นผู้รวบรวมงบประมาณขึ้นมาเสนอต่อสภาอื่นอีกที ที่ทำ ๆ มาแล้ว
 นั้นเป็นอันว่าคงเมื่อเหลือเมื่อขาดได้มาก และการตรวจสอบก็บกพร่อง
 อยู่บ้าง เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงได้ตั้งกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อ
 จะให้ตรวจสอบรายรับรายจ่ายนั้นให้เต็มมือ ในส่วนรายได้เราก็ได้
 อาศัยคิดตามหลักเกณฑ์เงินที่เก็บได้จริง ๆ ในปีก่อน ๆ เป็นประมาณ
 และเทียบเคียงประกอบกับเหตุผลทั่วไป ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการที่
 จะคิดเงินได้นั้นขึ้นไปอีกหรือจะคิดลดด้วยเหตุผลเช่นไร เช่นกับค่า
 เป็นต้น ที่ได้ตั้งมานานก็เนื่องแต่เหตุว่าบ้านนั้นมาก การทำนนั้นย่อม
 จะเสียหายไปบ้าง และเมื่อมองดูตลาดทั่ว ๆ ไป สินค้าข้าวของเรา
 ถ้ามองดูอยู่หลัง ๓๐ ปีไปแล้ว จะเห็นได้ว่าเราเคยขายได้เงินเข้า

ประเทศอยู่ในระหว่าง ๑๖๘ ล้านถึง ๒๐๐ ล้านก็มี แม้ว่าปริมาณข้าว
 ในเวลานั้นกับสมัยก่อน ๓๐ ปีจะได้เดียวกันไม่มากนักก็ แต่จ้าวครวข้าว
 ซึ่งเป็นทรัพย์สินเข้าในประเทศและเป็นค่าชำระต้นข้าวเข้านั้น ถอดคกค่า
 ลงเป็นอันมาก ราคาข้าวซึ่งเราเคยขายได้ตั้ง ๘ บาทเศษ บัดนี้เหลือ
 ไม่ถึง ๓ บาทนั้น ท่านจะเห็นได้แต่จ้าวเป็นประการใด เราได้ทำละเอียดย
 ละขอเพียงไร เช่นกับภาษีคืบทุกเป็นต้น ในการได้เงินรายได้คราวนี้
 ขณะที่เจ้ากระทรวงยื่นงบประมาณเข้ามาเป็นเดือนพฤศจิกายน เวลา
 นั้นราคาข้าวคืบทุกอยู่ในราวหาบละ ๕๒ บาท แต่ครั้นรวบรวมงบประมาณ
 เมื่อเดือนธันวาคมราคาข้าวคืบทุกกลับคกค่าไปอีก ขณะนั้นก็ยังเพน-
 ทุกันซึ่งกำลังจะคกออกอีกเหมือนกัน เพราะฉะนั้นเพื่อจะช่วยให้ได้ ไม่
 ให้เป็นการเสียหาย เราพยายามคกทุกทางว่า อะไรควรก็เพิ่มได้ก็
 เพิ่มไป อะไรควรก็คกก็คกมา ข้าพเจ้าเคยเป็นกรมวิภาวของสภา
 นี้ และข้าพเจ้าเคยไม่พอใจที่กระทรวงการคลังทางงบประมาณคืบ
 ได้ไว้ค่าเกินไป โดยกลัวว่ารายได้จะเพิ่มก็ตาม หรือด้วยเกรงว่าจะ
 ไม่ได้จริงก็ตาม ข้าพเจ้าได้พยายามในบัดนี้เท่าเต็มที่ งบประมาณของ
 ประเทศจึงได้ขึ้นมา ๘๐ ล้านบาท จึงได้เรียนค่อท่านแล้ว ข้าพเจ้ามี
 รองค่อท่านได้แน่นอนว่ารายได้ที่เราคิดขึ้นมาจะไม่ผิดมากเหมือนมี
 ก่อน ๆ เคย ในเรื่องการตรวจสอบรายจ่ายนั้น ในบัดนี้ก็ได้ทำอย่าง
 กวดขันเป็นอย่างยิ่ง โทษ ๆ ก็พุดกันมาในรายละเอียดยแล้ว ข้าพเจ้า
 จะขอเรียนให้ท่านทราบว่าในเรื่องเงินเดือนนั้น ได้วางพิจารณาตงไป

เป็นตายลักษณะอักษรด้วยกัน ทั้งคนแต่เงินเคอนตำแหน่งว่าง ซึ่งเรา
 รู้แล้วว่าตำแหน่งว่าง เจ้ากระทรวงคงบรรจุได้ แต่สำหรับบั้นเห็นว่
 ก่าตั้งคนที่อยู่แต่เวลานี้ควรจะทำเนิงานคือไปได้ และที่รู้ดีก็อยู่บ้าง
 ว่าข้าราชการและเสมียนพนักงานพวกนั้นออกจะให้น้อยมากไปสักหน่อย
 ในบั้นเราจึงเชิญเจ้ากระทรวงมาทำการร่วมมือกัน เพื่อว่าตำแหน่งใด
 ควรจะลดหรือพักไว้ได้ ไม่ต้องบรรจุบั้นหน้า ดังนี้ข้าพเจ้าก็ได้ขอคิด
 ดงเพื่อจะได้เอาไปใช้ ในทางอื่นที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ ในส่วนกำไร
 ดอยนั้น ข้าพเจ้าขอกล่าวด้วยความจริงใจว่าแต่เดิมมาเราตั้งโดยมิได้
 มองดูว่ากำไรจ่ายจริงอย่างไร สักแต่จะไรนั้นเท่านั้นเท่านั้นกว้างชน
 มาโดยเนื้อเนื้อเนื้ออย่างเต็มภูมิ ในบั้นเองรัฐบาลได้ตั้งกรม
 การขึ้น ก็ได้เชิญเจ้ากระทรวงมาเพื่อจะได้พิจารณาร่วมมือกัน ใน
 การพิจารณานั้นเราได้ ได้เบยกันว่า เงินที่คงมานั้นมุ่งหมายจะเอาไป
 ไรอะไรบ้างในบั้นหน้า ประเภทนั้นเท่าไร ประเภทนี้เท่าไร เราทำอยู่
 คงเดือนครึ่ง จาจจาไรตั้งแต่เช้า ๒ โมงจนถึง ๒ ยาม ได้ความว่าค่า
 ไรด้อยที่กระไว้นั้นออกจะคง ๆ ด้ยอยู่สักหน่อย แต่ทั้งนี้เราคงจะเอาเงิน
 สักคิดได้นั้นไปเจือจุนอย่างอื่นซึ่งเป็นประโยชน์และจะเป็นปัจจัยให้ราช
 การดำเนินไป ในเรื่องการจกรก็เหมือนกัน การพิจารณา เราได้วาง
 หลักเกณฑ์ไว้ โดยเข้มงวดทีเดียว กรมการทุกคนที่มานั่ง ใครจะ
 มาใช้ อภิทธิพลซึ่งส่งมาชิกเข้าใจนั้นไม่มีได้ เป็นอันขาด เพราะเหตุว่า

หลักเกณฑ์ของเราได้วางไว้เป็นแน่นอน คือว่าการจร ซึ่งโดยมากได้แก่การปลุกผีสร้างค่าง ๆ นั้น เราได้วางลงไปเป็นลักษณะว่า ๑. เป็นการจรซึ่งจะต้องจ่ายค่าชื้อผูกพันที่มามากแล้ว เช่นกับงานของบักฮอน ๆ คือมาเป็นงานซึ่งจะก่อสร้างขยายการออกไปใหม่เพื่อความสะดวกสบาย เท่านั้นไม่พอก็อยากจะเพิ่มออกไปอีก อีกสถานที่หนึ่งเป็นสิ่งที่ก่อสร้างใหม่ ใน ๒-๓ ประการนี้ ประการที่ ๑ จำเป็นต้องให้ เพราะเหตุว่าเป็นเรื่องจำเป็น ในประการที่ ๒ เพื่อความสะดวก จะขยายให้ใหญ่โตอีกนั้น กรรมการถือหลักว่าค้ำค้ำเดียวไม่ให้ ส่วนประการที่ ๓ เกี่ยวกับการปลุกผีสร้างโรงพยาบาลบ้าง สร้างโรงพักบ้าง และสิ่งที่เห็นว่าเป็นประโยชน์และจำเป็นอย่างแท้จริง ๆ ถ้าไม่ทำแล้วจะติดกักหลังลงตงัน ก็ได้พิจารณาอนุมัติเงินเป็นราย ๆ ไป โดยไม่เคอะเขินถึงทางราชการที่จะดำเนินการไปอย่างไรเลย ในรายการต่อไปซึ่งมีสมาชิกบางคนก็คิดใจในเรื่องเงินตงันนั้น เท่าที่ข้าพเจ้าคาดได้เมื่อความขึ้นนั้นลงไปเสียหมดแล้ว เอามา ๒-๓ อย่าง เช่นกับบริษัทกระดาษเป็นต้น ซึ่งท่านคิดใจอยู่ ข้าพเจ้าใคร่จะกล่าวว่าการอุดหนุนกรรมของประเภทเรา ๆ ได้บันทึกพิมพ์กันมานานแล้ว อยากจะให้มันบ้าง เพราะเหตุที่เราไปเอาใจได้กับการชั่วของเรา ซึ่งดูเหมือนค้ำค้ำบรรพมาแล้ว เราจะเห็นว่าปลุกชั่วอย่างเดียวกันก็อาจสามารถไปแลกเปลี่ยนกับคนออกประเทศมาใช้จ่าย ด้วยเรามีข้าว เราหลงมอยุ่มาแล้ว บัดนี้เราได้รู้ลึกกันแล้วว่า การที่จะปลุกชั่ว อย่างเดียวเพื่อไปขายเอาเงินเข้า

ประเทศอื่นของอื่นมากทดแทนกันนั้น เป็นอันจะดำเนินนโยบายนี้ไปไม่ได้แล้ว ในระหว่างที่ปลูกข้าว อยู่ และไปขายต่างประเทศเราได้ ต่างประเทศเรามีสินค้าอย่างอื่นส่งเข้ามาขายนั้น เมื่อเรารู้สึกว่าอสังการกินข้าว เราได้พยายามปลูกข้าวของเราขึ้นมา แปลว่านโยบายที่จะเลี้ยงประเทศเราเอง ที่จะหากินสำหรับประเทศเราเองนั้น เราได้คำนึงกับหน้าเป็นลำดับ จนกระทั่งได้ข้าวพอกิน ฝ่ายเรามัวหลงแต่เรื่องข้าวอย่างเดียวเท่านั้น เพราะฉะนั้นจึงได้มาคิดว่าอุตสาหกรรมบางอย่างซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมาก เช่นอุตสาหกรรมนี้ อาจจะหาผลผลิตซึ่งเป็นวัตถุดิบมาประกอบทำในประเทศของเราได้เอง เราได้พยายามที่จะก่อให้เกิดอุตสาหกรรมนี้ขึ้นมาก่อน ก็ได้มาร่ำพังกถึงบริษัทหลายบริษัทซึ่งปรากฏอยู่ที่นี่แล้ว เช่น บริษัทกระต๊ากนี้เป็นต้น ทั้งนี้ปัญหาอีกข้อหนึ่งมีสมาชิกบางคนข้องใจว่าทำไมรัฐบาลไปเอามาทำ และได้ราคาไปดั่งสักม ๓ เหลี่ยม ๕ เหลี่ยมอะไรนั่นด้วย รัฐบาลใครจะกล้าว่าดั่งสักม ๓ เหลี่ยมนั้น รัฐบาลก็ได้ทดลองแล้วรวมตั้ง ๕ เหลี่ยมด้วยก็ได้ทดลอง กล่าวคือ ๓ เหลี่ยมนั้น รัฐบาล ๕๐% ต่างประเทศ ๒๕ คนไทย ๒๕ ทั้ง ๆ ที่ออกประกาศซื้อเชิญแล้ว ต่างประเทศสักคนก็ไม่มีใครเข้ามา ๕ เหลี่ยม รัฐบาลก็ไปถือเอาเดี่ยว ๓ เหลี่ยมก็เดียว อีกเหลี่ยมหนึ่งให้ประชาชนคนไทย ก็การของบริษัทกระต๊ากเป็นมาเช่น ไร่ก็ประจักษ์ เจ้าง่ายกันทั้งหลายแล้ว ก็เมื่อเช่นนั้น รัฐบาลจึงคิดว่าการอุตสาหกรรมของคนไทยจำเป็นจะต้องให้เดินกับ

หน้า ทำไม่จึงจะออกไปได้ เราก็เรียนวงกลมๆ เราไม่มีเหลี่ยม รอ
 เขามาทำก่อน คกตงปลงใจว่าจะค่อยๆ พยายามให้อุบัติกรรมมันค่อยๆ
 เดินไปก่อน เมื่อคกตงได้เป็นประโยชน์ ข้าราชการของเราชำนาญ
 พอที่จะทำงานนั้นได้เอง ก็คกตงปลงใจแล้วว่าจะให้ประชาชนเขาไป
 ทำได้เอง ทั้งนี้ไม่ใช่คกตงพูดเอง แต่เรายังไม่สามารถจะทำการ
 ใหญ่ๆ เช่นนั้นได้ ในเรื่องบริษัทกระดาษ ก็มีประการเช่นนั้น ทั้ง
 ข้าพเจ้าขอกล่าว อีกนิตหนึ่งว่าในเรื่องเงินของบริษัทกระดาษที่ตั้งใน
 งบประมาณนี้ คือเงินที่เรารับจากบริษัทกระดาษนั้นเป็นเงินรายได้
 เพราะฉะนั้นเราก็ต้องดูไว้ในแผนกเงินได้ของประเทศ ส่วนทางจ่าย
 นั้น เราก็เอาเงินลงทุนไปจ่ายคกตงได้เรียนมาแล้วว่า งบประมาณราย
 จ่ายนั้นได้สูงขึ้นมากมีจำนวนที่มรรายได้มากมาย และกรรมการได้
 พยายามที่จะคกตงลงไปสัก ๒-๓ ครั้งแล้ว ก็ยังไม่มิด ยังคงคกตงอยู่
 เพราะฉะนั้นเราก็ยังพยายามค้นกับลงไปจนลง คกตงท่านจะเห็นได้ว่าเรา
 ได้พยายามที่สุดที่จะทำงานงบประมาณนี้มาให้ท่านเห็นว่าเราได้ทำด้วย
 ความพยายาม แต่หากว่ารายละเอียคกตงแรงนั้น ข้าพเจ้าเสียใจที่จะ
 เรียนท่านทั้งหลายว่าทำน้อยไปหน่อย จึงทำให้เข้าใจผิดไปมากมาย
 ในเรื่องโรงทำผ้ายนี้ เราได้ตั้งเงินไว้ในกระทรวงเกษตรา เพื่อ
 ให้ดำเนินการต่อไป มันก็คกตงเพียงเล็กน้อย เพราะเหตุว่าเรามีเงิน
 อยู่ปี พ.ศ. ๒๔๘๘ และได้ดำเนินการไปแล้ว มันจึงคกตงบ้าง แต่
 สำหรับเรื่องโรงทอผ้าของทหารนั้น มีเพียงกล่าวว่าการทอผ้าไหม

ประมาณ ๕๐๐ บาทที่จะวางเงินงบประมาณนั้น ถ้าหากเป็นดังที่
 ยังไม่ได้ตกลงพิจารณาต้องแท้แล้ว เราจะต้องเงินจ่ายลงไปไม่ได้
 เราไม่รู้จักเอาเงินไปจ่ายอะไร ถ้าหากมันเป็นถุกทำงานเงิน
 แท้ เพราะฉะนั้นกรรมการจึงได้งดไว้ก่อน และรัฐบาลจึงได้
 พิจารณาเงินก่อนหลังที่ตัดเค็ดขาด ก็ได้งดก่อน และจะได้
 คอไป ถ้าชอบมาพาดก็อาจจะทำได้ทำในบั้นนี้ ในรายละเอียด
 ไปนั้นข้าพเจ้าก็มีอยู่ทั้งหมดที่จะเรียนต่อสมาชิกได้ทุกราย แต่
 หากเห็นว่าเรื่องเราเพียงแค่นี้กับเหตุการณ์อันใดก่อน ถ้าหากว่าเราไป
 ถึงกรรมการของสภาแล้ว มีเท่าไรข้าพเจ้าจะยกให้ท่านให้หมด
 และชี้แจงโดยรายละเอียดทุกประการ ขอให้ท่านไปเปรยดูคิดและ
 ไปสอบรักเองในทันที ข้าพเจ้ายินดีจะให้การด้วยความดีด้วยจริงทุก
 ประการ

นายเตียง ไชยภาค ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าว
 ว่า ข้าพเจ้าขอประทานคำปรึกษาว่า รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
 การคลัง ความที่กล่าวมาเมื่อก่อน ประการแรกท่านทำความเข้าใจใน
 เรื่องวิธีการงบประมาณ ในปัญหาเฉพาะซึ่งที่มีสมาชิกข้องใจถึง
 ระเบียบที่กล่าวถึงจ่ายก่อนแล้วหารายได้มาให้ ในเรื่องนี้ข้าพเจ้า
 เข้าใจว่าท่านเข้าใจผิด คือท่านถือว่าถ้าทำเช่นนั้นจะเป็นการไม่เหมาะ
 คุ้มกับประเทศสยามซึ่งมีติดกับประเทศอังกฤษ ข้าพเจ้าเห็น ว่าความ
 หมายของคำที่ว่าการจ่ายก่อนรายรับ ไม่ได้หมายความว่าจ่ายก่อน

ทำเช่นท่านว่านั่น หมายความว่าในบรรดาขายจ่ายทั้งปวงซึ่งมี
 เท่าใด รายได้ทั้งปวงมีเท่าใด ในชั้นนี้เราแบ่งแยกออกเป็นประเภท
 จำเป็นหรือไม่จำเป็น ในขณะที่เดียวกันนั้นเองซ้ำต้องดูรายรับอยู่เสมอ
 และในที่สุดเมื่อได้ยอดเงินจำนวนใดก็ดูสภาพแล้ว เมื่อนั้นแหละเรา
 คึงรายจ่ายชนก่อนแล้วหารรายได้ก็หลัง มีความหมายเท่านั้น เพราะ
 ฉะนั้นการที่จะเทียบว่าประเทศนั้นมั่งมี ประเทศนั้นมั่งมี นั้นไม่เข้าเรื่อง
 อีกประการหนึ่งปัญหาที่เราได้เถียงกันในเรื่องงบประมาณ ครึ่งอยู่
 ถ้าหากว่าฉะเพาะส่วนประเภทใดประเภทหนึ่งก็เป็นเรื่องที่เราจะต้องพูด
 กันในเวลาแปรญัตติ แต่ทว่าเมื่อเราประมวลข้อบกพร่องทั้งหลาย
 แม้จะเป็นส่วนน้อยหรือมาก เมื่อเราประมวลข้อบกพร่องต่างๆ หรือ
 ข้อที่ควรระวังต่างๆ จนถึงกับว่าถือว่าเป็นการเดาะเดื่อนได้แล้ว
 เมื่อนั้นแหละเป็นสิ่งที่กล่าวกันได้ ไม่ใช่ในชั้นแปรญัตติ แต่เป็นใน
 ชั้นรับรองร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้น เพราะฉะนั้นตามทฤษฎีทาง
 หลายนิตยจะยกเอาเหตุผลต่างๆ และประเภทต่างๆ ขึ้นกล่าวนั้น จึง
 เป็นสิ่งที่ถูกต้อง ไม่ใช่เป็นเรื่องที่จะต้องรอไปในเวลาแปรญัตติ เช่น
 เดียวกับเช่นร่างกฎหมายขึ้นมาจะไปแก้ทุกตัวอักษรนั้น ไม่เข้าเรื่อง
 อีกประการหนึ่งข้อสำคัญในเรื่องเงินลงทุนตามที่รัฐมนตรีช่วยว่าการ
 กระทรวงการคลังชี้แจงเมื่อต้นทำให้เข้าใจประเด็นเขาไป ข้าพเจ้าได้
 เคยฟังในวันก่อนถึงว่าการจ่ายเงินลงทุนในบริษัทกระเพาะชอล์ก
 ได้ด้วยว่า ข้าพเจ้าไม่ได้มีความหมายที่ว่าเราไม่ควรจะให้ มีการอุท-

ดำเนินกรรมในประเทศสยามในเรื่องกระดาษ แต่ขอยืนยันว่าจะต้องมี
 แต่ว่าจะมีโดยวิธีไหน เป็นปัญหาในเรื่องการเข้าช่วยเหตุของรัฐ
 ชาติ ซึ่งมี ๒ วิธีใหญ่ ๆ วิธีหนึ่ง คือตั้งเดิมโดยให้บริษัท หรือให้
 กฎหมายควบคุม วิธี ๒ คือทำการนั้นด้วยตนเอง ปัญหาที่ข้าพเจ้าถกมา
 ในวันนี้ก่อน คือว่าเราจะถือวิธีไหน เราจะตั้งเดิมหรือทำเอง ปัญหา
 ๒ อย่างนี้ต่างกัน และมีควมรับผิดชอบมากมาย ผิดกันราวกับฟ้าและ
 ดิน วิธีตั้งเดิมตามที่กล่าวตงมติแต่ครั้งก่อน เราให้เงินไปประ-
 มาณ ๘๐๐,๐๐๐ บาท หรือเท่าไรข้าพเจ้าจำไม่ได้ เป็นเงินที่เรา
 ให้ในฐานะตั้งเดิม เราเข้าชื่อเราหุ้นด้วยผลที่จะได้รับ คงว่าจะ
 ขาดทุนเงินที่เราจะขาดทุนก็เพียงเท่านั้น มีขอบเขตจำกัด เพราะเหตุ
 ว่าฐานะการประกอบการนั้นเป็นการประกอบการโดยบริษัท แต่บริษัท
 รัฐบาลจะทำงานในฐานะเป็นเจ้าของงานด้วยตนเอง ปัญหาในเรื่องจะ
 เป็นบริษัทก็เป็นไปไม่ได้ เมื่อเป็นบริษัทไม่ได้ ก็จะกระทบกระเทือนถึง
 ภาษีอากรต่าง ๆ แล้วขอให้ตั้งเขตพดกติกการณ การนี้ได้เริ่มมานาน
 หากคนซื้อหุ้นก็ไม่มี เมื่อไม่มีคนซื้อหุ้น แสดงว่าอะไร - ถ้าหากว่า
 ทำไม่คนถึงจะไม่เข้าหุ้น นั่นเป็นสิ่งที่น่าคิด และข้าพเจ้าตกใจหนักหนา
 และการที่รัฐบาลเข้าเป็นเจ้าของเองและทำเองนั้น ข้าพเจ้าอธิบาย
 เมื่อวานขึ้นแล้ว ถ้าเป็นผลร้ายที่จะได้รับเพียงไร ขอให้คิดดูอย่าง
 เช่นไฟฟ้าทำเอง ชื่อแกดมหาบละ ๕๒ สตางค์ ถ้าเราซื้อคามโรงดีได้
 หาบละ ๕๕ สตางค์ ผิดกันเท่าไร มีหนึ่งเดียวเงินที่ไม่ควรเสียถึง ๕๐๐,๐๐๐

ขาด หลุดกั้วไปในเรื่องรัฐบาลตัวเอง กล่าวกันว่ารัฐบาลมักจะใช้
คนที่ไม่มีความรู้ความชำนาญ ไม่เหมือนเอกชนเขาทำของเขา รัฐบาล
ตัวเองมักจะใช้คนงานพิมพ์เพียงเดือนงาน และไม่กล้าได้กันออก นี่เป็น
หลุดกั้วไป รัฐบาลสยามจะเข้าในหลัดกันหรือไม่ขอให้ท่านเข้าใจเอา
เอง . นอกจากนั้นข้าพเจ้าขอเรียนเพิ่มเติมอีก ๒ อย่าง ปัญหาเรื่องม
ประมาณนี้ตรงนั้นมา บางอย่างควรมากกตบนั้น้อย เช่นการยุคดีกรรม
ปัญหาทุกอันเป็นปัญหาที่เราจะระวังรักษาเกียรติยศของประเทศฯ
มาจากการยุคดีกรรมอีกทางหนึ่ง ซึ่งการจะคดีหรือเดอนั้นเกี่ยวกับเงิน
เพราะฉะนั้นเงินแทนที่จะมากจนกตบนั้น้อยลง การค้าวจจริงอยู่เงิน
เพิ่มขึ้น แต่คงว่าจะขยายการค้าวจจน แต่ในทางปฏิบัติหาเป็นเช่นนั้นไม่
เราใช้การค้าวจสำหรับส่วนตัวมากกว่าใช้ในทางที่เป็นประโยชน์กั้วไป

นายเนย ดัจมา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรราชธานี กล่าวว่
ข้าพเจ้ามีความยินดี เป็นอันมาก ที่ได้มีโอกาสพูด จากกรมรั้นนั้น้อย
ของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอประทานแดงให้ที่ประชุมทราบว่ เรื่องหลัด
การแห่งงบประมาณนี้ วันที่อนท่านสมาชิกที่ของใจก็ได้กล่าวอภิปราย
แดงเหตุผลโดยย่ยวเป็นส่วนมาก และข้อของใจของทวนสมาชิก
เหล่านี้ ฝ่ายรัฐบาลก็ได้แดงแก้ความของใจ โดยมีเหตุผลอันพึงพึง
เช่นเดียวกับแล้ว ทั้งว่นกแดงอีก เมื่อกล่าวโดยกั้วไป ข้อของใจ
ของทวนสมาชิกบางท่านเป็น ข้อของใจประกอบข้อเท็จจริงเพียงเด็ก

น้อยเท่านั้น หารัฐบาลได้วางคดีไว้ ๑. งบ
 ประมาณรัฐบาลทำถูกต้องชอบด้วยวิธีการ ทางงบประมาณหรือไม่
 ๒. คิวเดรรายรับรายจ่ายเรื่อดูคุณภาพเพียงไรหรือไม่ ๓. ราย
 จ่ายประจำ รัฐบาลได้วางคิวเดรไว้เพื่อขยายความก้าวหน้าของประ-
 เทศชาติของแก่ความคั่งกรหรือไม่ ๔. งบรายจ่ายทั้ง ๑ หรือที่ราฟจ่ายก
 เป็นประเด็นหนักด้าน ๕. ใ้พิจารณาโดยรอบคอบแล้วเห็นว่ารัฐบาล
 ทำถูกต้องตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้กระทำแล้ว กล่าวคือ การ
 ทางงบประมาณเป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะต้องกำหนดรายรับและราย
 จ่ายของประเทศให้เหมาะสมกับสภาพภาวะที่มันเป็นอยู่แล้ว นำเสนอ
 ให้ต้นกำหนด คือไปนั้นก็เป็นที่ของสภาฯ ที่จะพิจารณาว่ารายได้
 ของประเทศเท่าที่รัฐบาลกำหนดมานั้นควรจะตั้งค่าเพียงไร และราย
 จ่ายของประเทศรายไหนไม่ควรอนุญาต หรือควรอนุญาต แต่คัดกอน
 น้อยลงไปบ้างตามควรแก่สถานการณ์ หรือควรจะมีรายจ่ายอะไรอีก
 เพื่อความก้าวหน้าของประเทศชาติ ก็ยอมทำได้ โดยเงื่อนไขของข้อ
 บังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร คือ ๑. ถ้าเป็นการลดรายจ่าย
 ก็ยอมทำได้ด้วยอำนาจของสมาชิกเอง ๒. ถ้าเป็นการเพิ่มรายจ่าย
 ใหม่นั้น ก็ทำได้ แต่ต้องนายกรัฐมนตรียรับรอง ราชเจ้ารอนัน
 ธิ์ในการเสนอข้อตั้งหรือเพิ่มรายจ่ายใหม่นั้น ถ้ามีเหตุผลดีด้วย
 ประการทั้งปวงแล้ว ท่านนายกรัฐมนตรียรับรองเป็นแน่ ๆ เพราะ
 ท่านมีความหวังดีต่อชาติด้วยบริสุทธิ์ใจผู้หนึ่ง ด้วยเหตุผลดังกล่าวมา

เห็นได้ว่าถ้า ๑ ๒๓๕ จะรับหลักการพระราชบัญญัติงบประมาณไว้พิจารณา เพราะหลักการสำคัญที่เป็นประโยชน์ส่วนรวม โดย เฉพาะส่วนภูมิภาค มีในหลักการแห่งร่างนี้แล้วเป็นจำนวนมาก และถ้า ไม่ยอมรับโดยให้รัฐบาลถอนคืนไปแล้ว เมื่อรัฐบาลไม่เสนอมานี้ ก็ คงจะใช้งบประมาณนี้เท่าเป็นการชั่วคราว เพราะงบประมาณนี้เท่านี้คง เงินใช้เพื่อประโยชน์น้อยมาก จึงขอเสนอให้ลงมติว่าควรที่จะรับหลัก การหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นพ้องด้วย โปรดรับรอง

ร.ค. เนตร พูนวิวัฒน์ ขุนชำนาญภาษา รับรอง

นายสนิท เจริญรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่ ำพเจ้าขอเสนอให้เบ็ดตกปลาต่อไป เพราะเหตุว่าท่านดำริกับผู้เสนอ อาจจะพึงคาดคะเนผิด รัฐบาลยังคงประเคนสำคัญไม่หมด เฉพาะ อย่างยิ่งของราพเจ้า ขอสำคัญที่ราพเจ้าเชื่อว่าท่านดำริกหลายท่าน คงจะร้องใจในปัญหาเรื่องคุดยภาพจริงหรือไม่

ขุนวิเศษ รัตนเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าว ว่า ำพเจ้ารับรองว่าเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะเบ็ดตกปลาต่อไป

พระพิณจนากร ขุนวรคำดำนครุณิก รับรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ผู้ใดเห็นว่าควรที่จะเบ็ด ตกปลาต่อไป โปรดยกมือขึ้น

มีมติยกมือ ๕๓ ท่าน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ผู้ใดเห็นว่าควรลงมติได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาธิยกมือ ๑๔ ท่าน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่าเป็นอันว่ามีศอกิปราย
คือไป

นายสนิท เจริญรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าว
ว่า แท้ที่จริงข้าพเจ้าได้มีโอกาสอภิปรายครั้งหนึ่งแล้วว่า โดยหลัก
ที่อภิปรายนั้นก็เห็นใจท่านสมาชิกเป็นอันมากที่คงอยากจะอภิปรายด้วย
กันที่ทุกคน แต่โดยเหตุที่ข้าพเจ้ายังไม่ได้รับคำชี้แจงอันแจ่มกระ-
แจ้งจากรัฐบาล จึงใคร่จะขอเสนอข้อซักถามเล็กน้อยในข้อดังกล่าว
ปัญหาข้อข้องใจของข้าพเจ้าที่ว่าเหตุผลในบันทึกของรัฐบาลในเรื่องนี้
ซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่าขัดกันเองอยู่ในค้อนั้น ทำให้ข้าพเจ้าสงสัยว่าขบประ-
มาณนั้นจะไม่ส่งคุณภาพตามควรที่เสนอมา กล่าวคือว่า เมื่อรัฐบาล
ได้ประมาณว่ารายได้ทางอากาศน่าจะลดลงถึง ๑๐๐,๐๐๐ บาท เหตุ
ผลแสดงว่าการค้าขายในปีหน้าอาจจะตกต่ำลงได้ ในขณะเดียวกัน
รัฐบาลได้ประมาณรายได้ในเรื่องศุลกากร ในเรื่องรถไฟ ราชการ
และอื่น ๆ ไว้ว่ากลับจะเพิ่มขึ้น ซึ่งเหตุผลอันนี้เป็นเรื่องขัดกันอยู่ใน
ตัวในบันทึกของรัฐบาลเอง ข้าพเจ้าจึงเชื่อได้ว่าถ้าถือตามเหตุผลอันนี้
แล้ว ขบประมาณเองจะไม่ส่งคุณภาพโดยแท้จริง อีกข้อหนึ่งก็คือ
ข้าพเจ้าได้แสดงความข้องใจว่าเนื่องด้วยเหตุที่จะได้ มีการปรับปรุง
คณะรัฐมนตรีในเรื่อง ๆ นี้ รัฐบาลควรที่จะรับเองขบประมาณนั้นก็
ไปพิจารณาอีกครั้ง ซึ่งอันที่จริงข้าพเจ้าไม่ได้มุ่งหมายว่าจะให้ทำเป็น

อย่างอื่น นอกจากว่าจะรักษาประเพณีวิธีการให้ถูกต้องเท่านั้น คือ
 อยากจะให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่จะเข้ามารับตำแหน่งใหม่ ได้
 รับรู้ในเรื่องงบประมาณเกี่ยวกับกระทรวงนั้นโดยแท้จริง ก็เมื่อมี
 ท่านรัฐมนตรีผู้หนึ่งได้กล่าวชี้แจงข้อข้องใจของข้าพเจ้าในเรื่องนี้ คำ
 กล่าวของท่านรัฐมนตรีผู้หนึ่งนั้นเป็นเหตุให้ข้าพเจ้ารู้ดีว่ากล่าวเข้า
 ไปถึงเรื่องหัวใจของการเมืองในเวลานั้น ซึ่งข้าพเจ้าเองไม่อยากจะกล่าว
 ถึงหัวใจของการเมืองในเวลานั้น แต่กระนั้นข้าพเจ้าขอโอกาสชี้แจง
 เพิ่มเติมเล็กน้อย ท่านรัฐมนตรีกล่าวว่าถึงแม้จะมีการปรับปรุงคณะ
 รัฐมนตรีก็ การปรับปรุงก็เพียงอยู่ในวงรัฐมนตรีที่นั่งอยู่ เพราะ
 ฉะนั้นท่านจึงบอกว่าการที่จะรับ เองงบประมาณนี้ไปพิจารณาในคณะ
 รัฐมนตรีใหม่ ก็หาประโยชน์อะไรมิได้ งบประมาณนั้นคงจะกลับ
 มาสู่สภาในรูปแบบเดิม เพราะนายรัฐมนตรีก็เป็นคนคนเดียวกัน คือ
 ไม่ใช่เปลี่ยนแปลงคณะรัฐมนตรีเป็นแต่ปรับปรุงเท่านั้น ข้อนี้ก็จริงอยู่
 แต่มีข้อสังเกตที่น่าจะรำลึกได้ว่า การที่รัฐมนตรีคนใดคนหนึ่งในคณะ
 รัฐมนตรีจะได้ขึ้นว่าการกระทรวงใหม่นั้น เขาอาจจะมีเหตุผลอัน
 ดีเพื่อที่จะได้เกิดยกตั้งธนาคารและรัฐมนตรีที่นั่งอยู่ด้วยกันแหละให้
 กลับใจแก่โองมงบประมาณไปในทางอื่นก็ได้ ถ้าเรามีโอกาสเขา เรา
 อาจจะทำางานภายในความหนักอกหนักใจก็ได้ เช่นเวลานี้เขาเป็นรัฐ-
 มนตรีชั่วคราว เราไม่ได้มีนโยบายที่จะขยายงานอย่างไรในกระทรวง
 ได้ ถ้าเราขึ้นว่าการกระทรวงแล้ว เขาก็คิดว่าควรจะขยายงานอย่างไรได้

ไปในทางใด เพราะฉะนั้นที่จะปฏิเสธว่าจะไม่มีการเปลี่ยนแปลงคณะรัฐมนตรีก็ดี อะไรก็ดี เป็นเรื่องที่ไม่น่าจะฟังกันในที่นี้ ก็ควรที่ปรากฏอยู่ในบันทึกว่ารัฐมนตรีเศรษฐกิจได้ลาออกไปนั้นเป็นเครื่องพิสูจน์พอหรือไม่ว่าคณะรัฐมนตรีนั้นไม่เอกภาพ มีบันทึก โชคดีดี เป็นอันแสดงให้เห็นแล้วว่า เป็นเรื่องยืนยันว่าจะต้องมีการปรับปรุงรัฐมนตรีใหม่เป็นแน่ เพราะฉะนั้นเมื่อรัฐมนตรีใหม่จะขึ้นมาว่าการกระทรวงก็ควรจะได้ ให้เราก็คำนวณว่าจำนวนเงินที่ขอไว้เดิมนั้นควรจะขยายอะไรออกไปอีกหรือไม่ นั้นจึง จะเรียกว่า ขอด้วย ประเพณีการเมืองในระบบอบปลาเตียเมเนตารีกัฟเวอร์นเมนท์ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าถ้าแม้ว่าการจะได้ เงินไปเช่นนั้นจริง ถ้าว่านั้นควรจะได้ลงมติให้รัฐบาลรับร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี พ.ศ. ๒๔๗๕ ไปให้คณะรัฐมนตรีใหม่พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ถึงแม้ว่าเราจะได้ลงมาในรูปเดิม ในคุณภาพเดิม ข้าพเจ้าก็พอใจ แต่ขอให้ได้หลักฐานเป็นที่แน่ใจว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคนใหม่ได้รับผิดชอบในจำนวนเงินในงบประมาณซึ่งเราจะได้ทำงานต่อไปในปีหน้านั้นด้วย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวคือ ในที่นี้เราตั้งปัญหาสำคัญถามรัฐบาลว่าอากรค่าขนาดคแต่ทำไมจึงค้างง

พระยามโหตรวิทย์ รัฐมนตรีช่วยราชการ กระทรวง การคลัง กล่าวคือ อากรค่าขนาดคค้างงเพราะเหตุประวิคตถึงเรื่องนำท่อมที่มีอยู่แล้ว แต่ก็ได้ค้างงเพียงสองสามแสนบาท ในที่นี้ก็เป็นอันว่าค่า

พระยาสมันตรีบุรินทร์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสตูล กล่าวว่ามีได้ ข้าพเจ้าจะขแรงก่อน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าว่า ไม่ได้ จะได้รับหลักการเรื่อง ๆ บอกมาก่อน ไม่อย่างนั้นจะช้านัก

พระยาสมันตรีบุรินทร์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสตูล กล่าว่าตรงกันข้าม

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าว่า เขา ว่าไป

พระยาสมันตรีบุรินทร์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสตูล กล่าว่าในการที่รัฐบาลทำเช่นนั้นเป็นเหตุให้ผู้แทนราษฎรทั้งหลายเห็นว่าเป็นการที่ไม่พอควรแก่อติศภาพของประเทศในประชาชนทั่วไป เพราะฉะนั้นฝ่ายรัฐบาลทำเช่นนั้นรัฐบาลรู้ดีกว่าการที่ทำเช่นนั้นเพื่อจะปรับปรุงราชการ ซึ่งเป็นเครื่องมือของรัฐบาลให้เข้มแข็งขึ้น มีใจทำงานของประเทศให้ดีขึ้น จึงได้ปรับปรุงไปในทางนั้นมาก ส่วนเงินที่เขาไปตั้งไว้ ในอนาคตจะปรับปรุงประเทศให้ดีขึ้นนั้นมีปริมาณพอควรเท่านั้น แต่ฝ่ายผู้แทนราษฎรเห็นตรงกันข้ามว่า ราชการนั้นได้ถูกปรับปรุงเข้ามา คือหมายความว่าใน ๒ ปีก่อน หมายความว่าเราได้เดือนเทียบขึ้นเข้ามา เดือนขึ้นขึ้นไป และเขาจำนวนคนเข้ามาให้มากขึ้น ก็การที่รัฐบาลปรับปรุงจำนวนราชการให้มากขึ้นเช่นนั้นฝ่ายผู้แทนราษฎรเห็นว่าเป็นการพอควรอยู่แล้ว แต่ อติศภาพ ของประชาชนทั่วไปในประเทศนั้นยังอยู่ในฐานะที่อ่อนแอเข้มแข็งไม่มาก

หากินให้พอเลี้ยงตัวได้ ถ้าจะ कुछ ๆ ไปแล้วในระยะ ๕ ปีนี้ราษฎรของเราอยู่ในฐานะที่เรียกว่ากินทุน ก็กินทรัพย์สินสมบัติของพ่อแม่ที่ทำได้ ถึงแก่จ่านองจ่าน้ำที่กิน มีที่ดินเงินทองที่พ่อแม่ให้ไว้ ก็เอาไปขายเสียในขั้นต้นแล้ว ฝ่ายผู้แทนราษฎรที่เห็นทุกข์เห็นร้อนของราษฎรส่วนมากนั้น ก็อยากจะให้ฝ่ายราชการปรับปรุงในอันจะลดภาษีอากรให้บ้าง ในอันจะประนอมหนี้หรืออย่างหนึ่งอย่างใดให้ชาวนาชาวด่านให้มีการกระเทืองเพื่อพูนบ้าง แต่ในงบประมาณที่เราเห็นใน ๒ ปีที่ผ่านมานี้ก็เป็นอันเรียกว่าอยู่ในหัวเดียวหัวค้อ และเพื่อจะปรับปรุงองการของรัฐบาลให้ดีขึ้น แต่เวลานี้เห็นว่าภายในวงการของรัฐบาลนั้นดีพอสมควรแล้ว อยากจะให้รัฐบาลทำงานงบประมาณยอก ที่จะบำรุงประชาชนพดเมืองให้ดีขึ้นบ้าง เช่นลดหย่อนภาษีอากรดังได้มาแล้วนั้น อีกประการหนึ่งที่ผู้แทนราษฎรยังร้อนใจอยู่ในข้อที่ว่าโดยทางกระตืออย่างหนึ่ง โดยทางที่รัฐบาลได้พูดเบียดเบียนในสภาวนี้ หรือข้ออื่นอีกอย่างหนึ่ง รัฐบาลอาจจะช่วยเหลือชาวนาหรือแก่ ไร่อย่างหนึ่งอย่างไรให้ชาวนาพินพุน ชาวนาเป็น กระทุงด้งหลัง ของ ประเทศเรื่องเหล่านี้เป็นเหตุให้ราษฎรมาสอบถามผู้แทนราษฎร โดยทั่ว ๆ ไปในเรื่องนี้จะได้อความดีสุดบ้าย ตามที่รัฐบาลหรือผู้แทนราษฎร ได้จำไว้ ข้อเหล่านี้แหละเป็นเรื่องร้อนใจของผู้แทนราษฎร โดยทั่ว ๆ ไปในอันที่อยากจะให้รัฐบาลส่งเสริมการงานที่ได้พูดไว้นี้ให้ประจักษ์

เห็นแก่ราษฎรท้อ ๆ ไปด้วย ความที่ผู้แทนราษฎรหรือเราทั้งหลายได้
 เข้ามาพูดจากันในที่นี้เพื่อจะแก้ไขรอบกพร่องเหล่านี้ เป็นส่วนใหญ่
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าตามที่มีผู้แทนราษฎร บางท่านได้อภิปรายมา
 แล้วว่าจะขอให้รัฐบาลรับเอาพระราชบัญญัติงบประมาณนี้ไปเสียนั้น
 เป็นการสมควรยิ่ง ข้าพเจ้าก็เป็นห่วงอยู่ในการที่เราจะแพ้ชนะกัน
 ทีเดียว ทางราษฎรนั้นข้าพเจ้าเป็นห่วงอยู่มากทีเดียว เพราะเหตุว่า
 เราเห็นว่าไม่เป็นการเสียหายอะไรที่รัฐบาลจะต้อง รับ พระราชบัญญัติ
 งบประมาณโยนทีเดียวแล้วปรับปรุงเสียให้เป็นที่พอใจใหม่แล้วเราจะ
 ได้งบประมาณที่ถูกต้อง ไม่จำเป็นที่จะต้องให้เสียเวลาต่อไปอีก

ขุนวรดิษฐ์ รุณเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าว
 ว่า ข้าพเจ้าเป็นฝ่ายค้านรัฐบาล และเป็นฝ่ายค้านสมาชิกบางคนก็เห็น
 ขอบด้วยรัฐบาล รัฐบาลอ้างว่ารัฐบาลได้ทำงบประมาณมากถูกต้อง
 แล้วนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าเขาอะไรมากถ้าไม่ทราบ เพราะคิดว่าเราไม่
 ได้บริหารงาน เราคงไม่รู้ว่าจะไรถูกต้องไม่ถูกต้อง ที่นี้สมาชิกยัง
 ร้องใจไม่ยอมกรับหลักการและให้รัฐบาลถอนไปเสียนั้น ที่เป็นประ
 การสำคัญคือว่า หลักการรับไม่ได้ เพราะเหตุว่าถ้ารับลงไปแล้ว
 เราจะแปรญัตติอีกทอนอะไรไม่ได้ นี่ข้อหนึ่ง แล้วข้อที่สอง หลักการ
 นี้ไม่ชอบด้วยวิธีการทำงบประมาณอย่างแบบอังกฤษเรา แล้วข้อที่
 สาม เรารับไม่ได้เพราะเหตุว่าเงินทองที่ตั้งไว้จ่ายนั้นไม่ได้ตั้งไว้จ่าย
 ในทางที่บำรุงราษฎรให้พ้นกับความต้องการ นี่แหละมันมีข้อใหญ่ ๆ

ทุนขยายกิจการและบำรุงความดีให้แก่ราษฎร ๑๒ ล้านเท่านั้นเอง เรา
 จะเห็นว่าเงินทั้งหมดที่ไปของอยู่กับตัวบุคคล แต่สำหรับส่วนบำรุง
 ประเทศบ้านเมืองมีอยู่ ๑๒ ล้านเท่านั้น จะให้ข้าพเจ้ารับหลักการอย่างไร
 เรื่องเป็นอย่างนี้ราษฎรก็แย้ แล้วส่วนบำรุงบุคคลจะเห็นได้ว่า เรา
 คงบอกจ่าย ๕๔ ล้าน ในนั้นเราเพิ่มเงินเดือนละเมื่อบำนาญอีก ๑ ล้าน
 เศษ เมื่อเป็นเช่นนั้น เงินจะต้องขยับไปในส่วนบำรุง เช่นขยายรถไฟ
 ขยายทาง และชลประทาน จะมาจากไหน เราก็ต้องตัดทุกขยับไป เมื่อ
 ขยับงบประมาณมาอย่างนี้แล้วเราจะรับได้ อย่างไร รับไม่ได้แน่ ๆ
 อยากรู้ให้ท่านลองไป เงินนี้ถ้าคิดเป็นเปอร์เซ็นต์แล้วจะเห็นได้อย่าง
 นี้ คือคิดจากร้อยล้านแล้ว เงินจำนวนนั้นไปบำรุงส่วนบุคคลเสีย ๕๖%
 เศษ แล้วใช้จ่ายประจำเสีย ๒๕% ที่ในส่วนที่จะไปลงทุนช่วยราษฎร
 ขยายกิจการนั้น ๑๑% เท่านั้น คือตัดร้อยเปอร์เซ็นต์ ไปบำรุงประเทศ
 เพียง ๑๑% เท่านั้นประเทศจะก้าวหน้าได้อย่างไร เรามีก้าวไปเป็น
 เท่าหรือ เราต้องก้าวให้เร็วกว่าเค้า เรื่องมันเป็นอย่างนั้น ที่ความ
 เปอร์เซนต์ที่ ได้แสดงมาแล้วจะเห็นว่าประเทศเราเอาไปบำรุงข้าราชการ
 เสียตั้งครึ่งกว่า แล้วนอกจากนั้นเป็นการใช้ต่อประจำอีกเป็นส่วนใหญ่
 มาก ส่วนที่บำรุงอาชีพของราษฎรเพียง ๑๑% เท่านั้น จึงเห็นว่า
 เป็นการไม่สมควรอย่างยิ่งถ้าหากว่าเราจะถือหลักเกณฑ์อันนี้ และ
 ตั้งงบประมาณแบบนี้สัก ๑๐ ปีข้างหน้าแล้ว ไม่ต้องตั้งด้วย ราษฎรเรา
 จะยุ่งยากทุกที และพากันจนจนหมดทั้งนั้น เราจะมีคนรวยแต่เพียง

รัฐบาลการเงินเดือน ๕๐๐-๕๐๐ เท่านั้นที่จะมั่นคง ส่วนพวกชาวนา
 ทมปากงั้น อย่าส่งด้วยเลย เขามีเงินโตอย่างไร เพราะเราบำรุง
 เขา ๓๓% เท่านั้น เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่าไม่ควรรับ อยากจะให้ถอน
 ไปเสีย เขาไปปรับปรุงเสียใหม่ว่าอย่างไรควรลดควรเพิ่ม อย่างไร
 ควรบำรุงส่งเสริม จะโตเอาเงินมาใช้ในด่อนนี้ อีกข้อหนึ่งในเรื่อง
 ภาษีไม้ ชิคไฟท์ข้าพเจ้าได้กล่าวไว้ครั้งหนึ่งแต่มีมติมารับรองความ
 เห็นนั้น ในเรื่องไม้ชิคไฟท์ข้าพเจ้าบอกกันว่ารัฐบาลตั้งมาไม่ถูกต้อง
 คือไม่ถูกต้องด้วยวิธีคำนวณ รัฐบาลบอกค่าเงินตัว ๒๐๐,๐๐๐ บาท
 เพราะการประหยัดใช้ไม้ชิคไฟท์ รัฐบาลก็ไม่ได้ชี้แจงว่าเขาได้คิดมา
 จากไหน ข้าพเจ้าได้ตั้งว่าหนี้ภาษีมรดกจะมี รัฐบาลครั้งหนึ่ง
 กذبรับรองว่าจริง มีหนี้บ้าง ก็เมื่อมีหนี้บ้างเช่นนี้งบประมาณก็ไม่ถูก
 ต้องดี ก็เมื่อไม่ถูกต้องแล้วจะจ่ายไปได้อย่างไร หนี้ก็ต้องกลับเข้ามา
 ผู้คลัง แล้วมีเป็นการเสียหายหรือ เพราะฉะนั้นใช้ไม่ได้ อีกประการ
 หนึ่งเราจะ เห็นได้ว่า กิจการบางอย่าง ซึ่งรัฐบาล ควรจะต้องให้กิจการ
 แก่รัฐบาลก็มีได้ตั้งมา ปล่อยให้กิจการอันนั้นเสียหายอยู่ ดังที่มกาน
 ดมาชิกผู้หนึ่งคือทางพาณิชย์ บอกว่าสำนักงานในพระบรมมหาราชวัง
 บางองค์ก็ได้ชำระศรัทธาโทรม ซึ่งความจริงก็หาได้ตั้งมาไม่ ทรัพย์สิน
 เหล่านี้ พระที่นั่งต่างๆ เหล่านี้ เป็นทรัพย์สินของพระมหากษัตริย์จริง
 เราไม่เถียง แต่ก็เห็นทรัพย์สินของชาติด้วย เหตุไรเราจึงปล่อยให้ชำระศ
 รุทธาโทรมอย่างนั้น เราควรจะต้องแซมเพียง ๑ บาท เหตุไรเราจึง

ปล่อยให้ฉันจะต้องเสียถึง ๓๐ บาท นั้นรัฐบาลทำไมจึงไม่ตั้งมา ด้วย
เหตุนี้ข้าพเจ้าจึงคิดว่ารัฐบาลควรจะถอนไปคิดทำเสียใหม่ให้ดีกว่า

รุ่นต่อมาหารทิศคดี รัฐมนตรี กล่าวว่ามีปัญหาเรื่องงบประมาณ
มาเป็น ปัญหา ซึ่งพิพพัน กันอยู่แล้ว ราวเดือนหนึ่ง ก็มี จน อีก ครั้ง
ข้าพเจ้าขอชี้แจงในนามของรัฐบาลว่า ประเด็นต่าง ๆ ที่จะจับในเรื่อง
๕๕ ๕๖ นั้น แรกเป็นประเด็นเรื่องแบบ เป็นปัญหาว่ารัฐบาลทำพระราช
บัญญัติงบประมาณเสนอเป็นการถูกแบบหรือไม่ เราก็พูดกันเคยไป
เคยมา แบบอังกฤษก็มี ฝรั่งเศสก็มี เยอรมัน และบางก็พลาดไปจะ
เป็นแบบบิสต์ดีเนีย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะเชิญท่านว่า เราจะ
ต้องย้ายไปหาหลัก หลักของท่านอยู่ที่ไหน ขอให้ท่านช่วยบังคับ
การประชุมข้อ ๖๘ ข้าพเจ้าจะรออ่านให้ท่านฟัง " การเสนอนิติ
ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณนั้นให้อยู่ในบทบังคับข้อไปนี้ ก. ให้
ยื่นตามแบบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะพิจารณาเห็นสมควร
แก่การพิจารณาของสภาฯ ข. ความปกติค่าชดเชยเงินจ่ายให้
แยกเป็นรายกระทรวง ค. ค่าชดเชยหนึ่ง ๆ ต้องมีแสดงถึงจำนวน
เงินที่ชดเชยออกทั้งสิ้น และแยกรายการประมาณละเอียดเป็นประเภท
ตามค่าชดเชยเงินจ่ายเป็นกรมฯ" รวบรวมใจความว่าข้อบังคับนี้ให้อำนาจ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังที่จะตั้งเอามาได้ ขอให้ท่านดู ให้
ตั้งมาด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเห็นสมควร แต่ควรอย่างไร
นั้นก็มีใจความใหญ่ ๆ อยู่ ๓ ข้อ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ได้ตั้งมาอย่างนั้นแล้วทุกปี สภาฯ ก็ได้ปล่อยให้ผ่านไปทุกปี บัดนี้ก็ได้
 ตั้งมารุ่นเดิมอีก เปลี่ยนแปลงแต่อำนาจไฟ สรรพสามิต แต่ก่อนเขา
 รายได้ท่วไปมาได้ เคียงจนเราให้มารับจ่ายให้ เป็นการเน้นแผ่นดิน
 รัฐบาลคงผิดหรือถูก ร้อยบังคับของสภาฯ นี้ได้มีคเราอยู่ ว่าให้รัฐ-
 มนตรีว่าการกระทรวงการคลังตั้งอย่างนี้ได้ เพราะฉะนั้นขอให้ระมัด
 ในข้อนี้ให้มาก ถ้ามีฉะนั้นแต่การวินิจฉัยจะเป็นไปในแนวความเห็น
 ที่ไม่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นเรื่องแบบนี้ คงจะไม่เป็นอันมีปัญหาต่อไป
 ในข้อที่ว่าฝ่ายสมาชิกได้แก อีกข้อหนึ่งว่ารัฐบาลควรจะได้รับเรื่อง
 หนักกับคนไปเสีย ข้อนี้พูดถึงเหตุผลเราก็น่าจะเห็นใจกัน แต่ว่าถูกร้อ
 บังคับซึ่งสภาฯ นี้มีคเราอยู่ว่าดังนี้ “ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ
 เงินรายจ่ายและรายได้ประจำปีแห่งรัฐ” ซึ่งข้อไปนี้เรียกว่าร่างพระ
 ราชบัญญัติงบประมาณนั้น ให้รัฐบาลยื่นต่อสภาผู้แทนราษฎรภายใน
 วันที่ ๑ กุมภาพันธ์” เมื่อร้อยบังคับนี้ให้รัฐบาลจำกัดยื่นในวันที่ ๑
 ถ้ารัฐบาลตอนพูดถึงมตินั้นก็พูดกันว่า รัฐบาลยังไม่ยื่น ถ้าเราจะยื่น
 หลังวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ อันนั้นก็เบียดไปแต่เราจะรับได้ประโยชน์
 อะไร ปัญหาสำคัญก็คือมีปัญหาอยู่ในเรื่องที่ว่า การตั้งเช่นนี้เป็นการ
 ถูกหรือการผิดในรายละเอียดแล้ว ไม่ใช่รายสำคัญ เพราะราย
 สำคัญในเรื่องแบบนี้ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง แต่
 ทีเดียวรายละเอียดว่าควรจะต้องอยู่ในกระเป๋าย้ายหรือกระเป๋ารอ หรือ
 แห่งไหน หรืออยู่ที่กรมใด กระทรวงใด เป็นเรื่องที่ไม่ใช่จะพูดกัน

ในขณะนั้น ก็เลยงกกันมา เราเลยงกกันทุกปี การที่เราจะเก็บเงินนั้น เพราะอะไร เพราะว่าเราเห็นว่านั่นมากไป และน้อยไป ถ้าเช่นนั้น ถอดจากสภาฯ นั้นมาแล้วแล้ว บางคราวพระราชบัญญัตินั้นไม่ได้เข้า ศูนย์เหมือนกัน คำว่าเข้าศูนย์หมายความว่าส่วนใหญ่นั้นจะเข้าศูนย์ ได้อย่างไร บัญญัตินั้นไม่ใช่ปัญหาปลาย ควรจะเป็นปัญหาคน ปัญหาคนเป็นแต่หลักใหญ่ๆ เท่านั้น ข้าพเจ้าขอชี้แจงให้ฟัง ถ้า สภาฯ จะตั้งข้อรังเกียจ ควรจะตั้งอายุนั้นเพิ่มอายุนั้นเพิ่มแต่ก็อยู่กับ เราไปแก้กันที่ชั้นกรรมาธิการ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้ท่านระมัดระวัง ช้อนให้มาก ท่านจะเวียนถึงผลสำคัญที่สุดซึ่งข้าพเจ้าจะยกสรุปว่าญัตตินั้นไม่เหมือนญัตติธรรมดา ญัตติธรรมดาแบ่งออกได้ เป็น ๒ อย่าง ญัตติหนึ่งเป็นญัตติได้กระทำกรรมาแล้วมาขอความรับรอง ญัตติหนึ่งเป็นญัตติที่จะขอการกระทำในภายหลัง ญัตติที่ขอความรับรองเช่น กับเรื่องจำกัดขางเป็นต้น ญัตติที่จะขอการกระทำในภายหลังเช่นพระราชบัญญัติต่างๆ งบประมาณแผ่นดินเข้าในทำนองที่ขอ และขอใน ๒ ชนิดไม่ใช่บังคับประชาชน ขอในชนิดที่บังคับให้เราไปทำประโยชน์แก่ประชาชน ให้สภาฯ ได้ควบคุมการเงิน เพราะฉะนั้นเป็น ปัญหาว่าเราขอเท่านั้นด้านตามจำนวนก็ได้จะจ่ายเท่านั้น เราขอเงิน คงคลังใช้เท่านั้น ถ้าหากว่าสภาฯ ถอดแล้วหยุดหมิ่นไม่ให้ไป ใคร จะรับผู้รับมีชอบ ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ หนึ่งขอจะพูดอันนี้ฝากไว้ เป็นประวัติการณ์ ข้าพเจ้าขอคัดค้านว่า

ข้าพเจ้าขอคัดค้านอย่างแรง แต่ว่าเป็นการทำลายประชาชน ๑๒ ล้าน
 ด้วยเงินชาติไปเช่นนี้สมควรหรือ แปลว่าถ้าญัตตินี้ผ่านไป ก็แปล
 ว่าต้องจ่ายงบประมาณมีเท่า และถ้าแบบฝึกในเรื่องที่ว่าแก้เพียง
 โทษ เราไม่รับในข้อนี้ ก็แปลว่าเราทำลายประชาชน ๑๒ ล้านด้วย
 เงิน ๑๒ ล้าน เราเป็นผู้ที่จะต้องรับผิดชอบ เป็นการสมควรแล้วหรือ
 ข้าพเจ้าพูดเช่นนั้น ข้าพเจ้าจะเป็นอะไร ข้าพเจ้าไม่กลัว แต่ข้าพเจ้า
 อยากจะรักษาประชาชน ๑๒ ล้านไว้ การที่จะแจ้งรายละเอียดอย่างไร
 เราว่ากันภายหลัง เพราะเราต้องการเอารายละเอียด เมื่อไม่ถูกใจ
 เราๆก็ไม่รับ เมื่อเราไม่รับก็หมายความว่าเราจะต้องไปใช้เงินอย่าง
 มีกตายนั่น แล้วพวกที่อยู่ในปดายน้อปดายนแรม เราจะต้องรับผิดชอบ
 ต่อเขา ข้าพเจ้าขอพูดด้วยความจริงใจ ถ้าหากว่าท่านไม่เห็นด้วยก็
 แต่ดแต่ เป็นกรรมของท่าน แต่ข้าพเจ้ายืนยันอย่างแน่นอนว่า แม้
 แต่ในนามที่ข้าพเจ้าเป็นรัฐบาลหรือในนามสมาชิกข้าพเจ้ามีความเห็น
 ดังนี้เสมอ

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า ท่านสุนทรวิชัยกุลมนตรี ร้องใจว่า
 เงินบำรุงประเทศเพียง ๑๒% เท่านั้นเอง ที่จริงก็ขอให้รัฐบาลคอย
 ในเรื่องนี้

มนตรีคนขอศึกษากร วิญญูมนตรี กล่าวว่่า ข้อร้องใจของ
 สมาชิกผู้หนึ่งนั้นเป็นข้อที่เป็นสาระสำคัญซึ่งรัฐบาลจำเป็นต้องแถลง

ขุนวรดิษฐ์ครุฑเวทีย ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวต่อ
ข้าพเจ้าขอประทานอนุญาต

ประธานสภาฯ กล่าวต่อ ไม่ใช่ฯ ขอให้ท่านรัฐมนตรีพูดก่อน

ขุนวรดิษฐ์ครุฑเวทีย ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวต่อ
คือว่ามีการผิดข้อบังคับ

ประธานสภาฯ กล่าวต่อ ผิดอย่างไร

ขุนวรดิษฐ์ครุฑเวทีย ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวต่อ
มีการผิดข้อบังคับ ข้าพเจ้ากล่าวได้ การใดผิดข้อบังคับ เพราะยัง
ไม่มีใครเสนอให้กล่าวเช่นนั้น ท่านประธานฯ คืองั่งนิ่งๆ

ประธานสภาฯ กล่าวต่อ ท่านเข้าใจผิดไปแล้ว มีคนพูดหลาย
คนแล้ว ข้าพเจ้าอยากจะให้รัฐบาลพูด เมื่อไม่มีใครพูด เพราะเหตุ
ว่าจะได้ ให้รัฐบาลตอบในข้อนี้ มิฉะนั้นจะกังว้างอยู่ และรัฐมนตรี
ก็กำลังดูจะตอบอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะขอให้ประชุม
ออกความเห็น ถ้าการที่ข้าพเจ้าทำนั้นเป็นการชอบแล้ว ขอให้
ไปรคยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือรับรองในความเห็นชอบของประธานฯ พร้อมกัน
ทำการ แทนประธานสภาฯ กล่าวต่อ เพราะฉะนั้นขอให้ขุน
สุคนธ์วิเศษศึกษากรพูดในข้อนี้ต่อไป เมื่อไม่มีผู้ใดพูด

ขุนสุคนธ์วิเศษศึกษากร รัฐมนตรี กล่าวต่อ ข้อข้องใจของ
สมาชิกนั้น ความจริงข้าพเจ้าได้ตั้งใจที่จะชัดเจน ถ้าหากว่าความนี้ยัง

ไม่ได้ ซึ่งความจริงคงที่ท่านประมาณ ไม่ได้พูดเช่นนั้น เพราะว่าท่านเป็น
 ตัวสำคัญที่จะต้องจำไว้ เป็นการ ประมาณว่า รัฐบาลไม่ได้บำรุง
 ประชาชน ซึ่งเป็นการจำเป็นอย่างหนึ่งที่รัฐบาลจะต้องแสดง ถ้า
 ทวงว่าท่าน ต่มาชิกจะได้พิจารณาเพียงว่าเงินนั้นได้จ่ายไปในการ
 ถวายพระมหากษัตริย์ก็ดี พระบรมวงศานุวงศ์ก็ดี และเงินเดือน
 ข้าราชการก็ดี นั้นแท้จริงถ้าได้พิจารณาให้ซึ่งไปแล้ว สิ่งเหล่านี้
 มีข้อผูกพันตามกฎหมายตามที่ควรจะต้องจ่าย และก็ได้จ่าย
 มาแล้วประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง การบำรุงประชาชนนั้นไม่ใช่
 เป็นการที่รัฐบาลจะแบ่งเงินออกไปเฉยๆ ไปยังประชาชนเรา จำเป็น
 ต้องมีเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล เพื่อบริหารกิจการให้ดำเนินไปตามนโยบาย
 หมายเพื่อให้ความเจริญก้าวหน้าแก่ประชาชน เป็นต้นว่า ในการ
 เกษตรเราก็จำเป็นต้องมีพนักงานสำหรับจัดการในเรื่องการเกษตร
 เป็นการบำรุงประชาชนทางอื่น เพราะฉะนั้นในข้อที่ต่มาชิกข้อใจ
 ใจได้บำรุงประชนเพียง ๑๒ ล้านหรือ ๑๒% นั้นจึงอยู่ในทางที่ไม่ใช้ตัว
 เดรที่ถูกต้องแท้จริง นั้นเกือบทุกๆ อย่างก็ ได้จ่ายไป ในกรณีที่จ่าย
 เงินเดือนก็ตามย่อมอยู่ในทางที่เพื่อประโยชน์ที่จะบำรุง ประชาชนทั้ง
 ในทางตรงและทางอ้อม ไม่ใช่เป็นการที่รัฐบาลได้เอาเงินนั้นไปบำรุง
 ในส่วนตัวโดยเฉพาะ อย่างน้อยก็พึงระลึกว่าในการที่พวกเราได้เข้า
 มาทุกคนนี้ เราได้เงินเดือนก็เพื่อประโยชน์ในการที่จะมาช่วยในการ
 ที่จะอภิปรายความคิดเห็นเห็นเพื่อนำเอาไปบำรุงท้องถิ่นของเราเป็น

กัน เพราะฉะนั้นในข้อข้อใจของท่านสมาชิกข้าพเจ้าขอได้โปรดให้
ช่วยกันระดมให้รอบคอบว่า ประโยชน์นั้นไม่ใช่แบ่งโดยเฉพาะราย
จ่าย คือแบ่งทั้งในทางตรงและในทางอ้อม อีกประการหนึ่งในข้อที่
ข้องใจในเรื่องที่เกี่ยวกับค่าธรรมเนียมบำรุง พระบรมมหาราชวัง หรือ
วังต่าง ๆ นั้น ก็ได้มีอยู่แต่ในประเภทค่าใช้จ่ายถาวรคือปลูก
วัสดุมาได้พยายามที่จะบำรุงและไม่คิดจะทำลายทรัพย์สินสมบัติของชาติ
นั้นแต่อย่างใดเลย

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น
กล่าวว่า พระราชบัญญัติงบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๒๘ นี้ เป็นปีที่เรา
ได้ทุ่มเทเงินมากกว่าทุก ๆ ปีที่แต่ก่อนมาก ในการลงมติในคราวต่อไป
เราจะได้มติของสภาฯ ที่ถูกต้องหรือไม่นั้น ก็แต่แต่เพียง มหาชนที่จะ
วินิจฉัย สมาชิกส่วนมากนอกจาก ๒ คนได้กล่าวคัดค้านในหลักการ
ของพระราชบัญญัตินี้ เพราะฉะนั้นสภาฯ นี้จะต้องพิจารณาให้รอบ
คอบ ปัญหาที่เราจะพิจารณาคือพระราชบัญญัติงบประมาณนี้ สมาชิก
อภิปรายเข้าหาหลักการนี้หรือไม่ รัฐมนตรีผู้หนึ่งได้กล่าวไปท่านอง
ว่า เรามีภาระพูดออกนอกทาง จนถึงกับจะยกวิธีการของคนค้าใน
อาฟริกา มาพูดนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าท่านเข้าใจผิด จริงอยู่สมาชิก
ทุกคนที่พูดนั้น เราได้พยายามอย่างยิ่งที่จะเข้าหาหลัก ปัญหาที่มีอยู่
ถ้าการที่ข้อบังคับข้อ ๒๘ ก. ที่ให้ยื่นตามแบบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การคลังจะพิจารณาเห็นสมควรแก่การพิจารณาของ สภาฯ นั้น

ปัญหาในเรื่องนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้ยื่นพระราชบัญญัติงบประมาณนี้ถูกต้อง และเป็น การสมควรแก่การพิจารณาของสภาฯ หรือไม่ นี่เป็นประเด็นที่เราพูดในหลัก สมาชิกที่คัดค้านนั้น เห็นว่ารัฐบาลได้เสนอขึ้นมายังไม่เป็นการสมควรแก่การพิจารณาของสภาฯ โดยอ้างเหตุผลต่างๆ โดยยกหลักประเด็นนั้น ประเทศนั้น จำสมควรอย่างใดหรือไม่ นั้นแหละก็จะเป็นการที่จำจะสมควรที่จะพิจารณาแก่สภาฯนี้หรือไม่ เรามีพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ ซึ่งได้ตราไว้เป็นบรรทัดฐานแล้ว เราได้มีพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้ตราไว้แล้ว รัฐบาลหาได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินั้นไม่ ซึ่งข้าพเจ้าได้กล่าวแล้วในวันก่อน ซึ่งไม่ทำให้เกิดความระส่ำระสายแก่ความพิจารณาของสภาฯนี้ ยิ่งรายงานของ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินนี้ ซึ่งรัฐบาลมีข้อผูกพันที่จะต้องเสนอต่อสภาฯนี้ ที่รัฐบาลไม่ได้เสนอนั้นผิดข้อบังคับข้อ ๑๘ หรือ ๑๙ ก็นี้ปัญหาเรื่องแบบที่รัฐมนตรีได้กล่าวไว้ในวันนี้ ในเรื่องที่ว่า รัฐบาลจำต้องผูกพันให้ส่ง พระราชบัญญัตินี้มาในวันที่ ๓ กุมภาพันธ์นี้ รัฐบาลได้ปฏิบัติถูกต้องแล้ว แต่ปัญหาที่ว่ารัฐบาลจะขอรับพระราชบัญญัตินี้ไปพิจารณาอีก หรือไม่นั้น นั้นเป็นแบบในการพิจารณา ถึงแม้รัฐบาลรับไปหาผิดกับแบบแน่แต่อย่างใดไม่ เพราะจำสภาฯ ได้อนุมัติไปอย่างนั้น เพราะฉะนั้น ปัญหาข้อนี้ ข้าพเจ้ากล่าวได้อย่างเต็มปากว่า ตกไป ปัญหาอีกข้อหนึ่งที่รัฐบาลได้ฝาก

ได้ เชน ประกันสำหรับเด็กที่จะมาในชั้นหลัง ๆ ว่า ประเด็นเด็ก ๆ
น้อย ๆ ที่เรามาได้ถึงกันถึงกับจะทำตายประชาชนนั้น ข้าพเจ้าเห็น
ว่าเป็นการได้ร้ายประชาชน หรือโดยอะไรร้อยอย่างก็ว่าร้ายผู้ค
้านพระราชบัญญัตินี้ ในการคัดค้านนั้นข้าพเจ้าถือว่านั่นแหละเป็น
การช่วยประชาชนในแง่ของข้าพเจ้า เพราะว่าถ้าพระราชบัญญัติงบประมาณ
ที่เสนอเข้ามานั้นสภาฯ เห็นว่าสภาฯ จะทำไม่ถูกต้องก็คิด หรือ
ไม่ช่วยในการก้าวหน้าของประเทศชาติพอควรแก่ความประสงค์ของ
สภาฯ แล้ว สภาฯ ย่อมชอบที่จะไม่รับหลักการ เมื่อสภาฯ ไม่รับ
หลักการแล้ว จริงอยู่เราจำจะต้องใช้งบประมาณที่เก่าแก่มา แต่ทั้งนี้
ไม่ผูกพันในการที่รัฐบาลใหม่จะมารับหน้าที่แทนรัฐบาลที่ออก รัฐบาล
ใหม่จะต้องได้เสนอพระราชบัญญัติงบประมาณขึ้นมา ซึ่งจะเป็นการ
ช่วยประชาชนยิ่งกว่ารัฐบาลที่เดิของงบประมาณซึ่ง สภาฯ ไม่รับหลัก
การนี้ นี่เป็นการช่วยเหลือประชาชนในระบอบประชาธิปไตย หากเป็น
การทำตายอย่างใดไม่ เพราะฉะนั้นขอให้มาซึกเร้าใจว่า การที่เรา
จะไม่รับพระราชบัญญัตินั้น เป็นการ ช่วยเหลือ ประชาชน อย่างยิ่ง
ข้าพเจ้าขอขอร้องถึงเรื่องรัฐบาลนี้ช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
กล่าวถึงเรื่องหลักที่ว่า ในการพิจารณาพระราชบัญญัติงบประมาณ
กิติ ในการพิจารณาครั้งที่ ๒ ของพระราชบัญญัติงบประมาณในชั้น
กรรมาธิการกิติ ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดที่จะมาใช้ อธิปไตยในเรื่องนี้ได้
นั้นจริงอยู่ ท่านพูดในหลักการ แต่ในข้อเท็จจริงนั้นข้าพเจ้าคิดว่า ถ้

ตามตำนานเช่นนั้น ท่านต้องตายแน่ ถ้าคำสาบาน มีอำนาจจะให้คนตาย
 เพราะที่ท่านได้นั่งในกรรมจักรมา ๒ ครั้งแล้ว เพราะฉะนั้น ^๕ ^๕
 ข้าพเจ้าจึงยืนยันว่าคำกล่าวของข้าพเจ้าไม่ไร้สาระและเป็นจริง ทน
 ปัญหาที่ข้าพเจ้ากล่าวสรุปในข้อที่ว่า ไม่ควรรับหลักการของร่างพระ
 ราชบัญญัติในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าจะสรุปรวมข้อใหญ่ใจความมีอยู่ ๓
 ประการ คือว่า ๑. พระราชบัญญัติงบประมาณที่เสนอนั้นไม่ได้
 ช่วยให้ประเทศก้าวหน้าอย่างใดตามที่รับรองของรัฐบาลที่ได้เสนอ
 แล้ว งบประมาณที่ได้เพิ่มขึ้นจากปีก่อน ๒ ล้านบาทนั้น เราได้ถ่าย
 เทไปในการชดเชยเดือนของข้าราชการ มีสมาชิกผู้หนึ่งได้กล่าวว่
 การเช่นนั้นเพื่อเป็นการเอาอกเอาใจข้าราชการให้ มีกำลังน้ำใจในการ
 ทำงาน แต่ข้าราชการนั้นเราจะเต็มเสียจะเป็นส่วนน้อยในพลเมือง
 ทั้งสิ้น ข้าพเจ้าคิดว่าคนเหมือนจะมีราว ๕ หมื่นคนที่จะต้องเอาใจ แต่
 ทว่าอาณาที่แบกภาระอันหนักอยู่ ๖-๗ ล้านคนนั้น เราต้องถูกบีบ
 เราไม่พยายามจะเอาใจเขาหรือ นี่แหละข้าพเจ้าคิดว่าการที่เรามีเงิน
 เพิ่มในงบประมาณไม่ได้ช่วยส่งเสริมในเศรษฐกิจของชาติ แต่ได้
 เพิ่มเพื่อให้เงินเดือนแก่ข้าราชการนั้น ไม่เป็นทางที่เราควรจะได้รับร่าง
 พระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณา เพราะว่าหาเป็นการส่งเสริมฐานะของ
 ประเทศให้ดีขึ้นโดยไม่ วิธีการของการเงินนั้นถ้าเรามีเงินอยู่ในขณะที่
 ประเทศอยู่ในระบอบธรรมคา เราจำเป็นต้องมีเงินสำรองอยู่ ๓ ประการ
 ๑. ๒. ๓. แต่ประการสำคัญอย่างหนึ่งก็คือ ว่าเราควรจะมีเงินสำรองสำหรับเพื่อ

อดภาษีอากรแก่ราษฎรในเมื่อจำเป็น เมื่อเรามองในแง่ที่ว่าเงินที่
 เพิ่มขึ้นเราช่วยอะไรแก่ราษฎรเท่านั้นแล้ว ทำไมเราไม่คิดไปถึง
 แ่งที่ว่าเงินที่เพิ่มเช่นนั้น เราไม่กักไว้เป็นเงินสำรองเพื่อลดภาษีอากร
 แก่ราษฎร หากว่าราษฎรได้รับความบั่นคั้นจากภาษีอากรบางประ
 การเป็นอันมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คืออากรค่านาซึ่งราษฎรทำมา
 หากินตลอดปีหนึ่งได้ราวไม่พอเลี้ยงชีพ แต่เราต้องรับผิดชอบในเรื่องค่านา
 ซึ่งถูกบั่นคั้นยิ่งกว่าข้าราชการนั้น นับว่าต่างกันราวฟ้ากับดิน นี่เป็น
 ข้อที่เราควรคำนึง ประการที่ ๓ ก็คือว่าพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้ช่วย
 ตั้งแต่เริ่มที่จะจัดการเทศมณฑลตามคำรับรองของรัฐบาลให้ คือมัน เป็น
 คັນว่า ไม่มีพระราชบัญญัติขึ้นภาษีระหว่างเทศมณฑลกับรัฐบาล ไม่มี
 เงินบำรุงเทศมณฑล พระราชบัญญัติระเบียบเทศมณฑลนั้นสภาฯ ได้รับ
 รองเป็นเอกฉันท์ ในภายที่เราได้รับรองว่าเราจะจัดการระเบียบเทศมณฑล
 นั้นโดยเร็ว ซึ่งควรระงับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๗ เป็นต้นมา แต่ที่ว่ากร
 จินนี้ในเดือนธันวาคมที่แต่ก่อนเราเพิ่งเปลี่ยนสุทธาภิบาลเป็นเทศมณฑล
 แต่ในการเปลี่ยนเช่นนั้น หากทำให้ฐานะของเทศมณฑลที่เปลี่ยนนั้นผิดกับ
 สุทธาภิบาลอย่างหนึ่งอย่างใดไม่ นี่เป็นเหตุสำคัญ ๓ ประการที่เราไม่
 ควรจะรับร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้ พิจารณาต่อไป อีกประการหนึ่ง
 ข้าพเจ้าใคร่จะกล่าวในเรื่องอัตราค่าธรรมเนียมต่าง ๆ รัฐบาลนี้ได้
 รับรองต่อสภาฯ นี้ว่า จะลดภาษีค่าอาชญาบัตรฆ่าสัตว์ คือค่ากระบือ
 และสุกร โค รวมทั้ง ๓ ชนิด แต่รัฐบาลได้ประกาศแต่เพียงเฉพาะ

ผู้กรเท่านั้น แต่ดัดข้อมากได้ดัดเพิ่มขึ้น ซึ่งแสดงความจริงของรัฐบาล และ อีกประการหนึ่ง รัฐบาล ผิดคำรับรองว่าในการที่จะลดอาชญาบัตรค่าใดและกระบวนนี้หาได้ดัดตามคำรับรองนั้นไม่ เมื่ออยู่ในพระราชบัญญัติงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๘ แล้ว จะเห็นว่าถ้าอาชญาบัตรนี้ได้ตั้งในงบประมาณที่จะไม่ลด ก็เมื่อรัฐบาลได้รับรองเช่นนั้นแล้วกลับมาตั้งภาษีที่ไม่ลดเช่นนั้นเป็นการไม่ชอบ อีกประการหนึ่งในเรื่องบริษัทกระดาษ รัฐมนตรีช่วยราชการกระทรวงการคลังได้แถลงถึงเรื่องว่า เงินบริษัทกระดาษสยามจำกัดบริษัท ๗ แสนกว่าบาทนั้นเป็นรายได้ เราถ้าเป็นจะต้องตั้งไว้ในรายได้ ข้าพเจ้าสงสัยหนักหนาว่าวิธีการเช่นนั้นจะทำให้งบประมาณเข้าดีด้วยภาพที่ได้กล่าวมาแล้ว เพราะว่าเงินหุ้นของบริษัทนั้นเราจ่ายจากเงินทุน ไม่ใช่จ่ายจากเงินรายได้ประจำ เมื่อเราจ่ายจากเงินลงทุนเช่นนั้นเงินหุ้นกระดาษบริษัทเช่นนั้น ก็จะต้องเป็นเงินคืนทางเงินทุน ไม่ใช่เงินรายได้ทางงบประมาณ เช่นเงินตั้งสำรองภาษีเราจ่ายไม่หมด เราก็เอาเป็นเงินรับคืนทางเงินคงคลัง หรือเงินตั้งเดริม การทำน้ายข้าพเจ้าทราบว่าการเกษตรและการประมงไม่ได้จ่ายหมด ก็จ่ายกลับคืนทางเงินคงคลัง แต่ทำไมบริษัทกระดาษจึง กลับมา เป็น รายได้ประจำโดยวิธีใช้ กับคาดบัตร์ที่ใช้ว่าเงินนั้นเข้าดีด้วยภาพ อีกประการหนึ่งรัฐบาลได้กล่าวอ้างว่า บริษัทกระดาษนี้ได้รับหลักการแล้วว่าจะให้รัฐบาลทำ

เหมือนยังไม่มีสมาชิกใดก็ตาม ถือว่า ทัดถาวรให้ทั่วไปนั้นเป็นแต่เพียงให้เข้าหุ้นในบริษัทกระด้าง ไม่ใช่รัฐบาลรับไปทำเสียทั้งหมด ปัญหาในเรื่องอุตสาหกรรมนี้เราจำต้องทำ แต่ข้าพเจ้าไม่เห็นชอบด้วยดังเพื่อนสมาชิกใดก็ตามแล้วว่า รัฐบาลไม่ควรจะทำอุตสาหกรรมนี้โดยลำพัง ซึ่งอาจจะเกิดข้อบกพร่องหนักหนาหาประการ ซึ่งเราพบแต่ในเรื่องไฟฟ้า ซึ่งเรามีมาตรฐานต่ำกว่าของบริษัทมาก ด้วยเหตุผลดังนี้ ข้าพเจ้าขอจึงวอนท่านสมาชิกผู้เริ่มแข่งทั้งหลายจงเริ่มแข่งต่อไปเถิด

ร.ศ. ๖๓ รัตนพินิจ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวถึง ข้าพเจ้าเห็นตรงกันข้าม กับรัฐบาล โดยร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๑ ที่รัฐบาลเสนอคือ สภาผู้แทนราษฎร ครั้น ปรากฏตามตัวเลข ซึ่ง ประมาณว่า จะมี รายได้ ๑๐๓,๐๕๒,๐๓๕ บาท รายจ่าย ๑๐๓,๐๐๐,๘๗๐ บาท ถ้ารวมกับ รายจ่ายเงินคงคลังเข้าด้วย คงจ่ายเกินกว่ารายได้ ๓๒,๕๕๓,๘๘๑ บาท ความจริงเมื่อรัฐบาลนำไปใช้เพื่อบำรุงการศึกษา การอุตสาหกรรม การตำรวจ การคมนาคม และแก้ไขเศรษฐกิจ อันเป็นส่วนใหญ่แก่ชาคบ้านเมือง สมาชิกก็ไม่ขัดข้อง แต่การที่รัฐบาล จะจ่ายเงิน เกินกว่ารายได้ถึง ๓๒ ล้าน ๕ แสนบาทเศษดังนี้ เป็นจำนวนสูงมากอยู่ สภาฯ จึงจำต้องคิดหน้าระวังหลังให้ทราบซึ่งถึงผลที่จะได้แก่ประเทศชาติให้รอบคอบก่อน จึงจะลงมติ รมหัตถการ เหน่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้ พิจารณา เมื่อข้าพเจ้าได้ตรวจดูร่างงบประมาณนี้โดยถัดฉฉแล้ว รู้สึกว่าแทนที่จะ

ทำอย่างละเอียด และรอบคอบ อย่างที่ท่านรัฐมนตรีได้ อภิปรายในวัน
ก่อน ข้าพเจ้ากลับเห็นตรงกันข้าม โดยรู้สึกว่างบประมาณครั้งนี้ได้
ทำบทพร่องกว่าปีที่แล้วมาเป็นอันมาก ที่ข้าพเจ้า กล่าว ดังนี้ก็เพราะ
เหตุว่า เมื่อข้าพเจ้าคิดเลขแล้ว มาดูบันทึก ประกอบร่างของรัฐบาล
เห็นได้ว่ารัฐบาลบันทึกมากมาย ๗ อย่างเรียกว่าขอไปที จนข้าพเจ้าไม่
เข้าใจว่าอะไร ในจำนวนเงินรายจ่าย การตั้งจ่ายเงินกระทรวง
เพิ่มขึ้นอีกเท่าตัวเป็น ๓ ล้าน ๕ แสนบาท แต่ไม่ได้บอกว่าจะไปจัด
สหกรณ์ทางเหนือทางใต้ ที่ไหน และจัดอย่างไร ทุนสำรองสำหรับ
บำรุงทางก็เพิ่มขึ้นถึง ๓,๒๒๕,๓๓๓ บาท ในบันทึกก็ว่าจะจัดให้ ครั้น แต่
ไม่ทราบว่าจะบำรุงที่ไหน แล้วจะจัดให้ใครอย่างไร เงินการประ
ถมศึกษาที่เพิ่มขึ้น ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาทนั้น ก็ไม่ได้บอกว่าจะจัดที่ไหน
อย่างไร นอกจากนั้นยังมีเพิ่มเป็นจำนวนมาก ๆ อีกหลายอย่าง เช่น
การตำรวจเพิ่มขึ้น ๓๕๓,๖๘๘ บาท การตำรวจลับเพิ่มขึ้น ๓,๓๘๘,๖๒๘
บาท การรถไฟได้เพิ่มขึ้น สำหรับจัดการเดินรถถึง ๒๘๖,๕๓๘ บาท
ซึ่งตัวแต่ บันทึกไว้ ไม่ให้เป็นที่เข้าใจได้ ทั้งสิ้น จริงอยู่ บันทึก
ประกอบร่างจะให้จากรนยอย่างถี่ถ้วนละเอียดย่อมทำไม่ได้ด้วยเอง แต่
เมื่อบันทึกย่อ ๆ จนเกินควรไปดังนี้ จะให้สมาชิกเข้าใจและรู้ ได้อย่าง
ไร เมื่อไม่เข้าใจและไม่รู้เรื่องได้บ้างก็ไม่มีเหตุผลที่จะแปรญัตติได้โดย
สำหรับการเพิ่มเงินเดือน เพื่อนสมาชิกของข้าพเจ้าได้กล่าวแล้วเมื่อ
วันก่อน ฉะนั้นข้าพเจ้าจะไม่กล่าวซ้ำให้เสียเวลา แต่ที่ยังข้องใจ

ทรัพย์เจ้าอยู่ก็คือ การเพิ่มเงินเดือนของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
 ที่ตั้งเพิ่มในคราวถึง ๘,๖๘๐ บาท รวมเป็น ๒๕,๓๕๕ บาท ซึ่งถ้าเทียบ
 เงินเดือน กับสภาพแทนราษฎร ที่ตั้งเบิก รวมทั้งประธาน ๑ รองประ-
 ธาน ๑ เลขานุการ ๑ เสมียนพนักงาน ๑ มาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทั้ง
 หมกทั้งรวมกันอยู่ในที่นี้ ทั้งตำรวจสภา ๑ ด้วย ได้ตั้งไว้ ๒๖๕,๖๖๘
 บาท เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว เงินเดือนของ คณะกรรมการตรวจเงิน
 แผ่นดินน้อยกว่าสภา ๑ เพียง ๒๕,๕๓๕ บาทเท่านั้น น้าพเจ้าก็ไม่เข้าใจ
 ใจว่าเหตุใดจึงต้องเพิ่ม และเหตุใดคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินที่
 มีกรรมการประมาณ ๒๐ คนจึงตั้งเงินเดือนสูงถึงเพียงนี้ ส่วนในการ
 กำหนดเงินรายได้ น้าพเจ้าเข้าใจว่าน่าจะกำหนดผลิตผลตก อยู่อีก
 ว่าถึงภาษีอากรที่ลดลงกว่ามีก่อน เช่นภาษีไม้ซัดไฟลดตั้ง ๒๐๐,๐๐๐
 บาท โดยอ้างว่าได้มีการประหยัคใช้ ไม้ซัดไฟนั้นมากนั้น นับว่าเหตุ
 ผลไม่พออย่างก็เพื่อนสมาชิกของน้าพเจ้าได้กล่าวแล้วเมื่อวันก่อน กว
 ญุชชาติเก็บอากรวังนกดลด ๕๖,๖๕๐ บาท บันทึกว่าลดลงตามสัญญา
 ใหม่ แต่ในฐานะที่น้าพเจ้าไม่เห็นจำนวนวังนกด จะลดน้อย ลงกว่ามี
 ก่อน ๆ จึงไม่เข้าใจว่าเหตุใด สัญญาใหม่ จึงลดเงินลง ถึงเพียง นั้น
 ส่วนค่าธรรมเนียมสัตว์พาหนะและอาชญาบัตรฆ่าสัตว์ที่ตั้งเพิ่มรวม
 กันถึง ๕๓๐,๐๐๘ บาทนั้น น้าพเจ้ายังข้องใจอยู่ เพราะทางภาคใต้ตั้ง
 สัตว์ออกนอกประเทศไม่ได้มาเก็บขบวนมีแล้ว หากยังตั้งไม่ได้ต่อไป
 ความลำบากก็จะตกอยู่แก่ราษฎร และการทำรูปพรรณชื่อรายก็ยอม

ต้องลดน้อยลง อาชญาบัตรฆ่าตัวก็ ต้อง ลดน้อย ลงด้วย เพราะ
 เนื่องจากตั้งตัวออกนอกประเทศไม่ได้ เวลานี้โค กระบือ และสุกร
 ราคาถูกเกือบเท่าอาชญาบัตรเสียแล้ว จึงทำให้ค่าอาชญาบัตรตกลง
 ไปเกือบเท่าตัว ฉะนั้นการที่รัฐบาลประมาณว่าจะได้เพิ่มกึ่งหนึ่งจึงทำ
 ให้เจ้าพ่อเจ้าดังเสีย ด้วยเหตุผลคงได้อภิปรายมาแล้วแต่กัน เจ้าพ่อเจ้า
 เห็นไปในทางที่ยังไม่ควรรับหลักการ ควรที่รัฐบาลจะถอนคืนกลับไป
 แก้ไขเสียให้เป็นที่เรียบร้อย แล้วนำกลับมาเสนอสภาฯ ให้พิจารณา
 ใหม่อีกครั้งหนึ่ง

ร.ท. ทองคำ ๑ ค่าย โอภาส ผู้แทนราษฎรจังหวัดปราจีนบุรี
 กล่าวว่า เจ้าพ่อ เจ้าดัง เว้นศีรษะ เมื่อได้ สดับคำอภิปราย ของ ท่าน
 สมาชิกบางท่าน เป็นเหตุให้เจ้าพ่อนิ่งงไปว่า เรามีได้ทำงานกันใน
 รอบเรศครองเหตุผลเสียแล้ว หากแต่เราทำงานกันด้วยลักษณะการ
 หมายมั่นมั่นจะมีอะไรก็กันให้แตกสลายไป เมืองคนเจ้าพ่อเจ้าดัง
 ว่า สมาชิกโดยมากเร่งเร้าให้รัฐบาลประกอบการอุตสาหกรรม ว่า
 ทำไมไม่ทำกระดาษ ทำไมไม่ทำเสื้อผ้าขึ้นใช้เอง ครั้นรัฐบาลเสนอ
 งบประมาณจะทำอุตสาหกรรมเหล่านี้ กลับอภิปรายไปว่า เหตุใดรัฐ
 บาลจึงมา ทำเสียเอง ทำไมไม่ปล่อยให้ การอุตสาหกรรม อยู่ในมือ
 ประชาชน ควรค่อยๆ เก็บเบี้ยเลี้ยงทหารมาสร้างโรงงานทำกระดาษ
 ค่อยไป เจ้าพ่อเจ้าดังว่า รัฐบาล ต้องมีหน้าที่เห็นแก่เงิน จึงจะทนทั้งเหตุ
 เหตุที่ไรเหตุผลเหล่านี้ได้ ถ้าเจ้าพ่อเจ้าดังเป็นรัฐบาลบ้านนี้มันก็แตกเสีย

หลายใบแล้ว แล้ว ชาติไทยจะต้องประกอบลาออกด้วย
 นามือของตนเอง ไม่ใช่ขอเราที่จะหัดหัดต่อไป ปัญหาว่าใครจะเป็น
 คนทำ รัฐบาลหรือประชาชน รัฐบาลนั้นมันโยบายว่า ออกด้วยกรรม
 ใหญ่ ๆ ที่สำคัญบางประเภท ที่เหลือกำลังประชาชน รัฐบาลก็ช่วย
 เช่นเร้าหุ้นในบริษัททำน้ำตาล ที่ประชาชนไม่มีกำลังที่จะทำได้จริง ๆ
 รัฐบาลก็รับมาทำเสียเอง เช่นโรงทำกระดาษ เป็นต้น ออกด้วยกรรม
 ใดที่ประชาชนทำกันเองได้ รัฐบาลก็ปล่อยให้ทำกันไป แล้วรัฐบาล
 ออกทุนช่วยซื้อ เช่น การทำหมัก ของคนไทย เป็น อาทิ คุกกี้เป็นต้น
 กัดกั๊ดแล้ว ถ้าแรงไปกว่านั้น ก็จะหาว่าเป็นคอมมิวนิสต์ ถ้าเบาไป
 กว่านั้น ก็จะว่ารัฐบาลไม่ทำ อะไร คืบคั้นงิน เงินเดือน เมื่อได้
 พิจารณา คราวพระราชบัญญัติงบประมาณแผ่นดิน ที่รัฐบาลเดินออกมา
 ผู้ที่มีใจเป็นธรรมย่อมจะบอกได้ทีเดียวว่า รัฐบาลคงใจดีแก่ประ
 ชชนเป็นอย่างดี การบำรุงอุตสาหกรรม ที่จำเป็น ของชาติ ที่ประ
 ชชนคงใช้เงินนั้น เป็นการบำรุงชาวณาอยู่ในตัวแล้ว เมื่อเงิน
 ของชาติไม่รั่วไหลไปนอกประเทศ คงหมุนเวียนเปลี่ยนมือกันใช้จ่าย
 ภายในประเทศ ชาวณาของเราที่ย่อมมีเงินได้ ใช้จ่ายกันอยู่เองเป็น
 ธรรมดา การลดค่าากรค่าจ้างซึ่งเป็นรายได้อันใหญ่ ควรพิจารณา
 ดกกันเฉพาะเรื่องเฉพาะราย ตามแบบเดิมค้แล้ว การเพิ่มเงินเดือน
 ข้าราชการ ซึ่งหมายรวม ตลอดถึง ครูบาอาจารย์ อันนี้ จะกักค้ำ เพื่อ
 ประโยชน์อันใด เพราะใคร ๆ ก็รู้ว่า ครูมีงานที่ต้องทำ อย่างหนัก

รัฐบาลได้ตั้งเห็นอกอยู่แล้ว ที่เพิ่มเงินเดือนข้าราชการชั้น ก็เพื่อ
 บำรุงน้ำใจ ข้าราชการให้เข้มแข็งต่อการงานยิ่งขึ้น จะมีใครสักคน
 ที่ชอบทำงานมาก ๆ แล้วเอาเงินเดือนน้อย ๆ เรื่องเงินเดือนครุฑท่าน
 ดามาชิกเคยตั้งกระทู้ตามรัฐบาลมาแล้วว่าควรจะให้มากขึ้น เพราะ
 เงินเดือนเท่าที่ควร โดยน้อยอยู่มาก แต่ครั้นรัฐบาลเสนองบประมาณ
 ขอเพิ่มเงินเดือนขึ้นมาถึงห้าเท่า ท่านดามาชิกผู้นั้น กลับท้วงว่าเงินเดือน
 ที่เพิ่ม ขึ้นมาก ฉะนั้นไม่เห็นด้วย ขอ เดือนว่า ท่านไม่ควร ทำ เช่นนั้น
 บรรดา พวกกรท้วงทลายจะหาว่า หัวเหี้ยยาวแล้วสิ้นดี อั้นกอนเมือง
 ขอให้ทราบทั่วกันณบัดนี้ว่า ข้าพเจ้ามิได้ อภิปรายเพื่อประโยชน์ ของ
 รัฐบาล แต่เมื่อ รัฐบาลเสนองบประมาณ เห็นได้ชัดว่า เพื่อ ประ
 โยชน์อย่างยิ่งแก่ชาติแล้ว ข้าพเจ้าก็สนับสนุน ข้าพเจ้าขอเสนออีก
 ว่า ขอให้ ท่านดามาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายได้ ดังเกิดความเคลื่อนไหว
 ของโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวแก่การทหาร ข้าพเจ้าขอวิงวอน
 อย่าได้ คัดงบประมาณใน ราชการ ทหาร ของ กระทรวงกลาโหม โดย
 เพราะเท่านี้ รัฐบาลเสนอมามากน้อยอยู่แล้ว อนึ่ง หากมี ประเภทใดที่
 ควรลดคัตกอนถอนทั้ง ข้าพเจ้าสมัครที่จะให้มาบอกเพิ่มเข้าในงบประ
 มาณ ของ กระทรวงเศรษฐกิจ หรือ กระทรวงเกษตรราชการ เพื่อ
 จรรโลงเศรษฐกิจของชาติให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ข้าพเจ้า ขอสนับสนุน
 เห็นพ้องต้องด้วยกับร่างพระราชบัญญัติทุกประการ

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา

กล่าวว่ การอภิปรายงบประมาณตั้งเนืองมาตั้งแต่เมื่อวาน และ
ฉันก็เหมือนว่าเราพูดรุนแรงกันจริงๆ ข้าพเจ้าปรารถนาจะให้พวกเรา
พูดกันโดยใจเย็นๆ ไม่ใช่ว่าเราพูดกันในเรื่องด่วนตัวอะไรนั้น
ห้ามได้.....

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ไม่คงพูดละ ว่าอย่างไรก็ขอให้ว่า
ทีเดียว

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าวว่ เมื่อทางหนึ่งมาก็ต้องแก้ม้างเล็กน้อย ข้าพเจ้าเคารพค่อ
ท่านประธานฯ และรอกกล่าวค่อไป ความที่ฝ่ายรัฐบาลได้กล่าว แต่
ก่อนอนข้าพเจ้ายังรกกจะกล่าวว่ขอให้ เราเชอกันว่า เราทำหน้าที่เพื่อ
ประเทศชาติของเรา และที่จะกล่าวว่ ในประวัติศาสตร์นั้นขอให้เรา
ใจว่าเราหวังค่อประเทศอย่างยิงที่โตทำเช่นนั้น ทางฝ่ายนี้ได้กล่าว
นั้นก็เพราะปรารถนาหนักหนาที่จะให้รัฐบาลก้าวหน้า แปลว่าฉันไป
แต่ที่เราได้คุมเตียงกันอยู่นั้น เพราะเหตุว่สภาฯ นั้นเป็นสภาฯ ที่รักษา
แบบและระณามิตติมัญญิตี การที่จะค่อให้การโตก้าวหน้าไปนั้นก็ค่อ
เป็นไปโดยถูกแบบ ข้าพเจ้ามาท้วงตรงนั้นแล้ว ก็อาจพูดไปถึงว่ฉัน
แตกของสมาชิกผู้หนึ่งไม่ได้ รอนุญาตพูดด้กหนึ่งอย คู้เหมือนท่าน
ใจร้อนเกินไป ค่ย้ายกับเอาไฟไปส่องรอนรัฐบาล ข้าพเจ้าไม่เชอว่
รัฐบาลจะเคือคเช่นนั้น และข้าพเจ้ายังหวังว่ท่านผู้ก่อการทุกคนเป็น
พี่น้องร่วมสายโลหิตกับเราทั้งนั้น เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าหวังว่รัฐ-

ชาติจะไม่เป็นไปเช่นนั้น เพราะเหตุนี้ข้าพเจ้าจะขอร้องให้เจ้าประเดิม
 ข้าพเจ้าได้พูดคุยปรึกษากันในหอดักท้อไปเมื่อวานนี้ และวันนี้ก็ยังจะพูด
 ในเรื่องนั้น ข้าพเจ้าขอเห็นเจ้าหารายละเอียดในเรื่องราวทั้งประ-
 มาณนี้ได้ เสนอขึ้นมา ผิดหลัก ที่เราควร จะพิจารณาโดย อาศัยคามร้อ
 บังคับใน เรื่องที่ว่ามีมติว่าการกระทรวงการคลัง ทำ งบประมาณ
 ขึ้นมาตามแบบซึ่งสภา ฯ เห็นสมควรจะพิจารณา แต่ตามที่ข้าพเจ้า
 ได้ พิจารณางบประมาณนี้ไม่เป็นแบบที่สภา ฯ จะพิจารณาตามสม-
 ควร เพราะเหตุว่าใน รายจ่ายมากกว่ารายได้ ในเรื่องเงินบริษัท
 กระดาษนั้น เราเอาเงินคงคลังไปจ่าย แล้วเราจะตั้งรับว่าเป็นเงินราย
 ได้ไม่ได้ ผิดแน่ นอกจากคือเดชะโองร ขอให้รัฐบาลแก้ไขให้
 ดังที่ขอ ล่วงออกจากกระเบ้า ๗ แฉ่นแล้วเอามาเก็บเป็นรายได้ไม่
 ได้แน่ เป็นเงินคงคลัง เพราะฉะนั้นรัฐบาลยังแก้ไขไม่ได้ ข้าพเจ้า
 อยากจะฟัง นั้นหัดใหญ่ ข้าพเจ้าขอพูดรายละเอียดต่อไป ใน
 เรื่องการเพิ่มเติมรายละเอียดรายจ่ายนั้นปรากฏขึ้นมาในงบประมาณนี้
 เราเห็นว่าเพิ่มมากขึ้นเกินกว่า ๑๒ ล้านกว่าบาท ข้าพเจ้าเห็นว่าเพิ่มใน
 สิ่งที่เราไม่ควรจะมี ไทน์ ๆ ก็เห็นเจ้าหารายละเอียดกันแล้ว ก็เห็นเจ้า
 มาพูดเสีย ในเรื่องเศรษฐกิจการเราเพิ่มงานใหม่มากขึ้น แต่ว่าในกระ-
 รวงเกษตร ฯ ซึ่งเป็นกระทรวงที่จะต้องทะนุบำรุงชาวนาชาวสวนกับ
 ผลิตงบประมาณลงไป เวदानิจาน กระทรวงเกษตร ฯ ตามที่สังเกตนั้น

นาคาคก เพราะว่าเขาหน้าตาของท่านไม่มี ทำไมจึงไม่ตั้งงบประมาณ
 เพิ่มขึ้นมา เหมือนเรื่องทศกรหรือไมศกร ทศกรเจ้าควรจะตก และ
 ออกอย่างหนึ่งในเรื่องการขึ้นเงินเดือน การขึ้นเงินเดือนนั้นปกติตาม
 รัฐบาลถูกค่าคงกระบัง โดยเหตุที่เราขึ้นเงินเดือนไม่ทัน เลยโอนเงิน
 เดือนเป็นยอดค้อน เป็นค่าใช้สอยไปชั่วคราว ครั้นอะไรเดียวบ้าง เช่น
 มหาศไทย รัชศกรอย่างว่าควรจะเป็นต้น อย่างกรุงเทพฯ กับหัวเมือง
 กรุงเทพฯ ได้มีการเพิ่มเงินเดือน ส่วนหัวเมืองเดินตามผู้รายงานคืน
 เบื้อง ๓ วัน ขึ้นไม่ได้ ขึ้นเงินเดือน ราชเจ้าได้รับคำร้อง ราชเจ้า
 พுகัน ราชเจ้าหวังดีต่อรัฐบาล และขอให้ทราบไว้ด้วยว่าการขึ้นเงิน
 เดือนของท่านนั้นออกค่า ขึ้นในเรื่องการประปา ตามงบประมาณ
 เราจะเห็นว่าปกติตายเราได้ตั้งเงินไว้ ขึ้นไม่ได้ตั้งเงินไว้เสียเลย ราช
 เจ้าขอเรียนว่าวัดตามเทศบาลนั้นแต่ขอเท่านั้น ไม่มีเงินตั้งตั้งทางคั้ง
 เดียวที่จะจัดการให้อย่างกฎหมายที่บังคับไว้ ไตนั้นเลย และเงินบำรุง
 เทศบาลทำไมจะไม่มิดด้วย อย่างน้อยเราควรจะต้องในงบประมาณให้เรา
 เห็นดีกันทีเดียวว่า เราได้ตั้งเงินให้แก่เราเพื่อจะทำงานตามกฎหมาย
 ท่านอย่าลืมเสีย อีกประการหนึ่งเรื่องการไฟฟ้าก็เหมือนกัน ท่านของ
 เดียวกับที่ราชเจ้าได้กล่าวมาแล้วนั่นเอง ไฟฟ้าหัวเมืองโดยมากยังมี
 คอตามกฎหมายนั้นว่าเทศบาลจะจัดให้มีน้ำจืด จัดให้มีแสงสว่าง อะไร
 คืออะไร แล้วเราไม่มีเงินให้เขา แล้วเราจะไปจัดการอย่างไรได้
 ในเรื่องการสร้างถนนหนทางก็เหมือนกัน รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

มหาดไทย ข้าพเจ้ามีความชอบใจเป็นอันมาก ข้าพเจ้าพูดอย่างจริงใจ
 ข้าพเจ้าเองได้เป็นคนร้องเรียนหนักหน่วงว่าถนนหนทางเรามีความจำเป็น
 เหตุเกินในสยาม แต่ว่าโครงการนี้ใหญ่ของท่านนั้นทางบกยังได้
 ร่องเวา ก็ทางชายแดนต่างประเทศ ไปชั่วโมงหนึ่งบางทีจะผ่าน
 ถนนดากยาง ๓๐ สายกว่า ร่องเวาไม่มี ข้าพเจ้าพูดนี้ พูดในนาม
 พันธของชาวสยามที่เวารายหน้าเขา เขาเหล่านั้นก็ไปอยู่ในโน้นคุยได้ว่า
 นะ บ้านเมือง ของถนนดากยางก็เคยดู ถ้าไม่รัฐบาล ไม่คิดถึงบ้าง
 การที่ข้าพเจ้าพูดนี้ พูดสำหรับพันธของชาวสยาม ไม่ใช่รายหน้าเขา
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นดวงงบประมาณนั้นนั้นว่า โดยความหวังดีต่อรัฐ
 ชาติแล้ว ข้าพเจ้าเห็นด้วย แต่ว่ายังไม่ถุกเหตุการคงที่ข้าพเจ้าได้
 เรียนมาแล้ว และเพื่อนสมาชิกของข้าพเจ้าก็ได้เรียนมาแล้วด้วย และ
 ยิ่งกว่านั้น ยังไม่มีความรอบคอบในการตั้งรายจ่ายว่าดังใดควรและไม่
 ควรประการใดบ้าง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยู่ในที่นี้ด้วยผู้หนึ่ง จะได
 นามว่าเป็นผู้ทำลายหรืออะไรก็ตาม ข้าพเจ้ารับทั้งนั้น แต่ข้าพเจ้าขอ
 เสนอเจตนาความเป็นประกัน

หลวงศรีเชกคณกร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครพนม กล่าวว่า ข้าพ
 เจ้ามักความเห็นไปทางฝ่ายผู้ค้าน และขอยืนยันดวงงบประมาณที่เสนอ
 คือตั้งภาวนผลิตของบงคัมของ๒๘๓. และท่านรัฐมนตรีคงก็รับรองอยู่
 แล้วว่า รายละเอียดคณบงคัมพร้อม แล้วก็เห็นได้ว่าเป็นการผลิตของ
 บงคัมของสภาฯ ก็เมื่อเป็นการผลิตของบงคัมของสภาแล้ว สภาฯ
 หนักองรักษาแบบ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าควรที่จะปรารภประหมอม

ก็ขอรัฐบาลถอนไปเสีย ไปรื้อให้รายการละเอียดมาตั้งสภาใหม่ เพื่อ
สภาฯ จะได้อพิจารณาว่า รายละเอียดนั้นควรหรือไม่ควรเพียงใด และ
ขอรอบคอบท่านล่วงหน้าว่า เมื่อพระราชบัญญัติขึ้นไปถึงกรรมาธิ-
การแล้ว ท่านจะได้ ไปแสดงความเห็นต่อกรรมาธิการนั้น ความ
จริงนั้นสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกจะแปรญัตติก็นี่ไม่ได้ เพราะไม่มี
วันที่จะแปร หากกำหนดเสียแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอถึงขอ
รัฐบาลว่า ได้โปรดให้เป็นไปตามข้อบังคับของสภาฯ

ห้วงอภินิหาร ข้าพเจ้าแทนราษฎรจังหวัดสตูลนคร กล่าว ว่า
ข้าพเจ้าก็เป็นคนหนึ่งที่เป็นฝ่ายค้าน แต่ขอเรียนว่าพระราชบัญญัติ
คือ พระราชบัญญัติงบประมาณ ก็เหมือน พระราชบัญญัติทั้งหลาย
เหมือนกัน คือว่าอาจตกไปได้ ไม่ใช่ว่าเมื่อรัฐบาลเสนอมานี้แล้วสภาฯ
นั้นจะต้องจำเป็นที่จะรับรองเสมอไป ถ้าแม้ว่ายังมีข้อความประดังครอง
สภาฯนี้ เมื่อพระราชบัญญัติเหมือนอย่างพระราชบัญญัติทั้งหลาย
แล้วก็อาจตกไปได้ รัฐบาลอาจเกรงไปว่าถ้าร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนั้นตกไปแล้ว ก็จะต้องออกจากตำแหน่งกระนั้นหรือ ข้าพเจ้า
เข้าใจว่ารัฐบาลนั้นคงไม่หวาดหวั่นที่จะถ่วงไปเช่นนั้น เพราะเหตุว่า
คณะรัฐบาลนั้นก็หวังดีต่อบ้านเมือง เมื่อมีเหตุจำเป็นที่จะต้องออก
คำฐานะการเมือง หรือคำมติดแห่งการเมืองก็คงยินดีที่จะออก และ
ทุกฝ่ายก็ย่อมหวังดีต่อบ้านเมืองด้วยถนถนกัน รวมทั้งฝ่ายผู้ค้านด้วย
โปรดอย่าเข้าใจผิดว่าฝ่ายค้านนั้นมีความประดังครองรายต่อบ้านเมืองแต่
อย่างหนึ่งอย่างใดเลย.....

ทำการแทนประธานสภา กล่าวว่ ท่านจะค้ำอย่างไรข้าพ-
เจ้าก็ยอม แต่อย่าไปพูดเปะปะไป จะได้เด็ด ๆ เดี่ยวเร็ว ๆ

หอดวงวรมติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่ ก็
เพราะเหตุว่ทางฝ่ายรัฐบาลได้กล่าวกับตน ข้าพเจ้าไม่ยอกที่จะให้
รัฐบาลกล่าวกับตนฝ่ายสมาชิกก็มีความเห็นค้ำรัฐบาล ยอกให้กล่าว
ความเห็นถอง ๆ เพื่อให้มีความคึกคักความ หันแก่สมาชิกที่ข้องใจ ขอ
ได้ไปรคอย่าให้รัฐบาลกล่าวกับตนฝ่ายค้ำให้มากนักเดย อย่าปรัก
ปรากันมากนักเดย ข้าพเจ้าได้ขึ้นบนเวทีข้รัฐฯ ขอร้องให้รัฐบาล
แก้งบประมาณนี้ได้ว่า รายได้ไม่เกินเท่านั้น รายจ่ายไม่เกินเท่านั้น
แต่รัฐบาลไม่เห็นคอบในข้อนี้จะทำได้หรือหาไม่ ความวิธิการของงบ-
ประมาณ เพราะเหตุว่เมื่อปีกลายนี้พวกเราคงจำกันได้ว่า เราได้
ค้เงินได้ ๒ ล้านบาท แต่ครั้นแล้วเงิน ๒ ล้านบาทนั้นก็ตายไปหมด
กระทรวงโน้นแย่งกันไป กระทรวงนี้แย่งกันมา ในที่สุดไม่ได้อะไร
เดย ถ้าจะให้เป็นอย่างเงินที่ค้ได้เราจะไปบำรุง การศึกษา การ
สาธารณสุข หรืออะไร ก็น่าจะเป็นเช่นนั้น เมื่อการเป็นเช่นนั้นเราค้
งบประมาณได้หลายแสนบาทตาม ข้อบังคับเราก็ อาจจะทำอะไรไม่ได้
ถ้าหากว่าเราได้ว่าจ้างงบประมาณรายจ่ายไม่เกินเท่านั้น ไม่เกินเท่านั้น
เมื่อสมาชิกค้ทอนลงไปก็จะเป็นประโยชน์แก่บ้านเมือง แก่ราษฎร
น่าจะทำได้ไม่ใช่หรือ ขอให้รัฐบาลคอบเสียก่อน

น.ค. หอดวงขำรงนำว่าสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรี กล่าวว่ ข้าพ-

เจ้าขอถือโอกาสที่จะกล่าวถึงงบประมาณดังกล่าวเล็กน้อย ^{๒๕๕๕} ^{๒๕๕๕}
 ที่เราได้ทำงบประมาณกันมา และทุก ๆ ปีเราก็ไม่มีการโต้เถียงกันรุนแรง
 มากมายถึงเพียงนี้ แต่ทั้งนี้ก็หมายความว่าข้าพเจ้าเห็นว่าการ
 โต้เถียงนั้นไม่อาจจะเกิดประโยชน์ก็หาไม่ แต่เราจะทำให้งานของ
 เรารอบรัดได้ ถ้าได้แยกประเด็นเป็นข้อ ๆ ออกไป คือข้อข้อใจของ
 พวกสมาชิกแบ่งออกได้ดังนี้ คือว่า ฝ่ายหนึ่งหรือฝ่ายพวกหนึ่งมีความ
 ข้อใจในการที่เอา ใ้ข้าพเจ้าจะมีการเปลี่ยนแปลงในวงการของคณะ
 รัฐมนตรี เมื่อเป็นเช่นนั้นก็เห็นไปว่าอาจจะมีการเปลี่ยนตัวรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงก็ได้ และเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 เช่นนั้นแล้ว ก็อาจจะทำให้งบประมาณไม่ได้เป็นไปตามควรแห่ง
 ความเจริญของประเทศ ด้วยเหตุว่ารัฐมนตรีที่เข้ามาใหม่นั้น จะมี
 ความคิดความเห็นเป็นไปอย่างอื่นก็ได้ ประการที่สอง โดยเหตุที่ว่า
 รายการรายละเอียดนั้นไม่ได้ระบุไว้โดยแน่ชัด แต่ว่าขอให้สมาชิก
 ของเราใจความแบบที่เราทำมาก็ทำอย่างนี้ทุกปี ไม่ได้เปลี่ยนแปลงอย่าง
 ใด และในขั้นที่เหมือนเช่นที่กล่าวมา คือมีกตายนั่นเอง ก็มีผู้ข้อใจ
 ว่าจะเปลี่ยนแปลงรายการไม่ได้ คือหมายความว่าเมื่อได้ตั้งไปอย่างไร
 แล้ว เมื่อสภาฯ ลงมติรับหลักการแล้ว จะต้องเป็นไปตามหลักการ
 นั้น ๆ เพราะฉะนั้นจึงได้มีการโต้เถียงกันรุนแรงก่อนที่จะรับหลักการ
 ทั้ง ๒ ข้อ ขอบประธานฯ แจงดังนี้ ในข้อแรกก็พูดว่าเมื่อมีการเปลี่ยนแปลง
 ปรดงคณะรัฐมนตรีใหม่แล้ว รัฐบาลไม่สามารถที่จะอนุญาตให้ รัฐ

มนตรีที่มาใหม่ในการที่จะตั้งงบประมาณให้เป็นการจูงใจหรือตามความ
 มุ่งหมายของท่านนั้น ในข้อนี้เห็นว่าทำเป็นเช่นนั้นได้ไม่ เพราะเหตุว่า
 การที่จะทำคือไปคราวนี้ เป็นแต่เพียงว่าการตั้งและการซ่อมรัฐมนตรี
 บางท่านสำหรับแทนผู้ที่ลาออกไปเท่านั้น และการตั้งเปิดนโยบายย้าย
 พอดีสมควร และเมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วนโยบายซึ่งได้แสดงต่อสภาฯ นั้น
 ก็คือมีพระมธุของรัฐบาลซึ่งได้แก่เจ้าคุณนายกรรัฐมนตรี ก็เป็นอันว่าคง
 เดิม ในการที่เจ้าคุณนายกรรัฐมนตรีจะได้ไปหาผู้ใดมาเป็นรัฐมนตรี
 จะว่าการหรือไม่อย่างใดนั้น ก็หมายความว่าท่านจะต้องมีการสอบถาม
 มีการที่เรียกว่าได้ทราบตามคุณแล้วว่ามีรัฐมนตรีที่จะมาใหม่หรือไม่ พร้อมทั้ง
 ที่จะรับนโยบายที่รัฐบาลที่ได้แสดงไว้ต่อสภาฯ หรือไม่ ก็เมื่อเป็น
 เช่นนี้รัฐมนตรีที่เข้ามาประจำเป็นอยู่เองก็จะต้องมี ความเห็น ตรงกัน กับ
 รัฐบาลที่ได้แสดงไว้ เมื่อเป็นเช่นนั้นก็ย่อมเป็นไปตามนโยบายที่ได้
 แสดงต่อสภาฯ แต่ทว่าในเรื่องรายละเอียดปลีกย่อยนั้นก็ย่อมจะมีแตก
 ต่างกันบ้างเป็นธรรมดา เพราะว่าเมื่อมีการเปลี่ยนตัวคนก็ย่อมจะมีผิด
 บ้างในปลีกย่อย แต่ในรายละเอียดปลีกย่อย อันนี้ ข้าพเจ้าจะได้
 กล่าวต่อไปในข้อ ๒ สภาฯ ก็ย่อมมีอำนาจในการที่จะแปรญัตติ และ
 รัฐบาลเองก็ย่อมมีอำนาจในการที่จะแปรญัตติ รัฐบาลไม่สามารถที่จะ
 งดงบประมาณมายังสภาฯ ภายหลังจากวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ซึ่งจะมีการ
 เปลี่ยนแปลงคณะรัฐมนตรีได้ เพราะฉะนั้นรัฐบาลจำเป็นต้องเสนอมา
 ตามกฎหมาย แต่ทว่าเมื่อได้เสนอมานั้นรัฐบาลได้พิจารณาว่าจะมี

การเปลี่ยนแปลง แต่รัฐบาลเปลี่ยนแปลงนั้นหาทำให้คุณภาพหรือการ
 งานของงบประมาณที่เสนอนั้นเสียไปไม่ เพราะนโยบายใหญ่ ๆ ก็
 เป็นอันร่วมกัน ส่วนในเรื่องรายการปลัดขัยรัฐบาลก็มีสิทธิเช่นเดียวกับ
 กับสมาชิก ในการที่จะขอแปรญัตติได้ตามความสมควร ทั้งนี้ในประ
 การที่ ๒ ก็มีว่า ท่านสมาชิกของใจไปว่ารัฐบาลเสนอหลักการมาเช่นนี้
 เป็นการที่ผูกมัดท่านสมาชิกมากเกินไป คือหมายความว่าถ้าสภาฯ ได้
 ลงมติรับหลักการแล้ว สภาฯ ก็ทำอะไรไม่ได้เลย ถ้าความจำเป็น
 ข้าพเจ้าไม่ผิดก็ต่อว่าสภาฯ นี้ก็ไม่เคยได้ทำงานเช่นนั้นเลย ทุกคราวที่
 ได้ทำงานมารัฐบาล และสภาฯ นี้ก็ได้ร่วมมือกันดี ข้าพเจ้าขอเอา
 เรื่องซึ่งเป็นภาระนอกเหนือมาข้าง เป็นอันว่ากรรมาธิการ ซึ่งสภาฯ
 นี้ตั้งได้ตรวจรายละเอียดทุกยอด และได้เชิญผู้แทนกระทรวงเข้ามา
 สอบถาม เมื่อไม่พอใจก็มีการคัดค้านหรือโหวตเพิ่มให้ตามความจำเป็น
 และสมควร นอกจากนี้เมื่อได้ตัดเงินได้แล้ว ท่านยังมีความกรุณา
 รับความวิตกกังวลเห็นของสมาชิกในการแปรญัตติว่ามี การ อันใดบ้าง
 ซึ่งจะเป็นคุณประโยชน์แก่ประเทศชาติ กรรมาธิการนั้นได้แนะนำไป
 ยังรัฐบาล และรัฐบาลก็ได้แปรญัตติมาตามความประสงค์ และเป็น
 กิจการที่เราได้ทำมาดังนี้ ทำกันมาด้วยการร่วมมือ ข้าพเจ้าเองก็ไม่
 ได้คิดว่า การรับหลักการแห่งพระราชบัญญัตินี้จะเป็นการมีคดีสมา
 ชิก เราคิดว่าจะเป็นการเกิดผลประโยชน์แก่ประเทศชาติ และเป็น
 การไปในทางประนีประนอมมากกว่า ท่านสมาชิกก็ย่อมจะมีความรู้

ในการที่จะแนะนำรัฐบาลว่าสิ่งใดควรจะทำก่อนหลังกว่ากันหรือไม่
ท่านย่อมจะมีโอกาสที่จะทำได้เช่นนั้น เมื่อกล่าวโดยสรุปว่าท่านสมา
ชิกซึ่งใจว่า ในการรับผิดชอบการควรจะเป็นแต่เพียงว่าควรจะต้องบ
ประมาณรายจ่ายไม่เกินเท่านั้น รายได้ไม่เกินเท่านั้น และตรงกันกับ
ที่รัฐบาลเสนอมา และสิ่งซึ่งสภาฯ นี้ได้กระทำไป ในชั้นข้าพเจ้าก็
ถือเป็นเรื่องใหญ่ ข้าพเจ้าขอทำความเข้าใจกับท่านสมาชิกว่า ท่านมี
อำนาจที่จะทำดังที่ได้เคยทำมาแต่อย่างมีก่อน ๆ แล้วท่านซึ่งใจใน
การที่จะให้กระว่าไม่เกินกว่า และค่ากว่าเช่นนั้น รัฐบาลก็ไม่ขัดข้อง
ที่จะให้กระทำเช่นนั้น ส่วนในเรื่องแบบร่างก็ไม่ทำผิดอะไรตามข้อ
บังคับข้อ ๖๖ เป็นต้นว่ารัฐบาลที่เขียนมา รายละเอียดนั้นจะไปว่า
กันในชั้นกรรมการ ซึ่งสมาชิกทุกคนมีสิทธิที่จะไปฟังการประชุม แล้วก็
แปรญัตติประการใด ๆ ก็ได้ และเรามีเวลาแปรกันตั้งร่วมเดือนอย่าง
นี้เช่นกัน ก็ย่อมมีโอกาสดังกล่าวได้มาก เพราะฉะนั้นในเรื่อง ราย
ละเอียดรัฐบาลจะเขียนมา ก็เป็นการเกินความสามารถที่จะเขียนมาได้
เพราะเหตุว่า อย่างว่าในเรื่องค่าใช้จ่ายอย่างนี้ เราจะตั้งได้ลงไป
ว่าซ่อมโต๊ะเก้าอี้ ซ่อมพิมพ์ดีดก้อน ซ่อมพัดลมก้อน ซ่อมปากกาแก้ว
อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ในการแจ้งเราได้แจ้งรายการที่ได้คิดแปลดเพิ่ม
ขึ้นใหม่ และในหลักการที่สำคัญ ๆ นอกจากนี้ขอท่านสมาชิกได้
โปรดพิจารณาอย่างประมาณในชั้นนี้ ข้าพเจ้าเองในฐานะที่ได้ไปตรวจ

ราชการมา ได้มีความเห็นสนับสนุนในคณะรัฐมนตรีว่าการบำรุงนั้น เราควรจะบำรุงในส่วนภูมิภาคให้หนักยิ่งขึ้น เพราะว่าการนั้นได้มีการขาดแคลนด้วยประการทั้งปวง รัฐบาลเองก็ได้รับความพิจารณาในความเห็นอันนี้ด้วยดี ดังที่ท่านกรรมการของรัฐบาลก็ได้ชี้แจงแล้วว่า ในการพิจารณางบประมาณคราวนี้ได้พยายามที่จะให้การทำนุบำรุงราษฎร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนภูมิภาค ให้ได้รับการเหลียวแลเอาใจใส่ยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นในงบประมาณที่ท่านจะเห็นได้ว่าในส่วนภูมิภาคเราได้รับการบำรุงยิ่งขึ้น ก็เป็นอันดีซึ่งด้วยความประสงค์ของท่านสมาชิกแล้ว แต่ในการที่ท่านไปถือเอาเงิน ลงทุน ๒ ด้านบาท มาถือว่ารัฐบาลได้บำรุงประเทศแค่เพียง ๑๓% นั้น เป็นการที่ไม่ตรง เพราะเหตุว่าในงบประมาณของกระทรวงทุกกระทรวงนั้น ไม่ใช่เป็นเงินเค้นทั้งหมด ต้องเป็นค่าใช้จ่ายและภาระ ในจำพวกนี้ไม่ได้บำรุงหรือ ในการที่เรามีเงินเค้นเพิ่มขึ้นด้วยการเพิ่มค่ารถทำให้เป็นการรักษาความปลอดภัยต่อประชาชนมากขึ้นก็เป็นการสมควร เราเพิ่มแพทย์เพื่อไปรักษาราษฎร และเราเพิ่มค่าพาหนะ ค่าเบยเตียง เพื่อให้นายแพทย์ที่ไปกินเงินเค้นเฉยๆ ออกไปตรวจความทุกข์สุขของราษฎร และเราเพิ่มอะไรต่างๆ อีก เพิ่มเพื่อราษฎรทั้งนั้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าได้ทำความเข้าใจกันแล้ว หวังใจว่าสภาท่านคงจะได้เห็นใจรัฐบาลและคงจะได้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ และเดี๋ยวก็ดำเนินการร่วมมือกันเพื่อก่อให้เกิดคุณประโยชน์เท่าที่ทำได้

เรามีเท่านั้น เราทำให้เกิดคุณประโยชน์ มาก ที่สุด เท่าที่จะกระทำได้ และ ความเห็นนั้น ก็เป็น อันตรงกันแล้ว เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้า ก็ขอ อธิงวอนให้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ และขอ ช่างใจ ใน เรื่องที่ว่าไม่เกินกว่าไม่ต่ำกว่านั้นรัฐบาลก็ไม่ขัดข้อง

ขุนศึกนอจกศึกษากร รัฐมนตรี กล่าวต่อว่า ข้าพเจ้าขอชี้แจง เพิ่มเติมในเรื่องที่สมาชิกได้ทักท้วงในเรื่องแบบ บัญชีในเรื่องแบบ ความชอบบังคับนั้น เท่าที่ท่านสมาชิกได้ทักท้วงนั้นจะเป็นความเห็นที่ อาจเป็นได้ แต่ข้าพเจ้าขอเรียนต่อที่ประชุมนี้ว่า ในข้อ ๖๒ ที่ว่า ให้ ยึดตามแบบทรวง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะพิจารณาเห็นสมควร นั้น คือเป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังที่จะพิจารณา วางแบบเพื่อเสนอ โดยเห็นว่า จะสะดวกแก่การพิจารณาของสภาฯ เพราะฉะนั้นในข้อนี้ถ้าต่อไปท่านเห็นว่าแบบที่เสนอเช่นนั้นจะไม่ถูกออกถูก ใจ ก็มีหน้าที่ที่จะเสนอให้แก้ไขและปรับปรุงใหม่ นั้นประการหนึ่ง และ อีกประการหนึ่งที่ ได้มีสมาชิกทักท้วงในเรื่องข้อ ๖๒ ค. ว่าจะต้องแยก โดยละเอียด รัฐบาลได้เสนอมาไม่ละเอียดคนนั้น ถ้าท่านได้อ่านในข้อ ข. ที่ว่า "ตามปกติค่าของเงินจ่ายให้แยกเป็นรายกระทรวง" แล้ว ท่านจะได้เห็นชัด ๆ ว่าความจริงนั้นมุ่งเป็นส่วนใหญ่ คือแยกเป็นราย กระทรวง แต่ในข้อ ค. นั้นให้แยกละเอียดเป็นประเภทเป็นกรม ๆ ท่าน จะเห็นว่างบประมาณที่ รัฐบาลเสนอมานั้น กรมต่าง ๆ ได้แยกมาด้วย และ แยก เป็น รายใหญ่ ๆ ที่ ท่าน จะดูได้ เพราะฉะนั้น จึงถือได้ว่า

รัฐบาลได้กระทำมาถูกต้องตามที่ได้เคยปฏิบัติมาแต่ก่อน ปัญหาในเรื่อง
 ที่เกี่ยวกับการที่จะพิจารณาประกอบกรพิจารณางบประมาณที่ตั้งมา
 ริกข์ของใจเกี่ยวกับเรื่องคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินนั้น ความ
 จริงถ้าท่านสมาชิกจะระลึกได้ พระราชบัญญัติได้ออกก่อนปี ๒๕๑๖
 ก่อนที่พวกเราทั้งหลายจะได้เข้ามาประชุมในสภาฯ นี้ และในการ
 ประชุมเมื่อปี ๒๕๑๖ นั้นเองเราได้พิจารณางบประมาณประจำปี ๒๕๑๖
 งบประมาณประจำปี ๒๕๑๗ นั้นถ้าหากว่าท่านอยู่ในฐานะที่เป็นกรรม-
 การตรวจเงินแผ่นดินแล้ว ข้าพเจ้าไม่คิดเลยว่าท่าน จะทำได้ภายใน
 วันเดียวเดือนเดียว เพราะฉะนั้นข้อที่เรายังมีคณะกรรมการตรวจเงิน
 แผ่นดินไม่พร้อมทุกจังหวัด ก็ยังทำไม่ได้เรียบร้อย ดังที่ตั้งมาชิกประสงค์
 ปัญหาในเรื่องวิธีการงบประมาณตั้งที่ท่านของใจออกข้อหนึ่งก็คือในเรื่อง
 เงิน ๘ แสนบาทเศษนั้น ความจริงข้าพเจ้าขอเรียนต่อที่ประชุมว่า งบ
 ปรมาณนี้เรียกว่างบประมาณประจำปี เพราะฉะนั้นในการรับผิดชอบ
 ในการจ่ายก็ตั้งทั้งถือการรับในปีนั้นๆ และจ่ายในปีนั้นๆเอง ไม่ใช่ถือ
 ว่าจ่ายมาจากประเภทใด ดังที่จะได้เห็นจากงบประมาณประจำปี
 พ.ศ. ๒๕๑๖-๑๗ นี้โดยยอมรับที่จะให้รัฐบาลได้ โอนเงินศึกษาพัธ
 เงินค่าเล่าเรียนเท่านั้นมาสมทบเป็นเงินรายได้ โดยรูปนี้ เป็นพฤกคิ-
 การณ์ ที่ได้กระทำมาโดยถูกต้องตามที่ วิธ การงบประมาณแล้ว และ
 ฉะนั้นในกรณีเรื่องเงินบริษัททำกระดาษ ๘ แสนเศษนี้ ก็เป็นงบประ-
 มาณที่รัฐบาลจะได้รับมาจริง ๆ ภายในปีนี้ เพราะฉะนั้นจึงเป็นส่วน

วรายรับที่จะได้รับจริง ๆ ส่วนข้อร้องใจที่ท่านว่าเรื่องผ้ายันนั้น เป็น การรับคั้นนั้น แท้จริงยังไม่เป็นการตรงกันอยู่ ความจริงนั้นไม่ใช่เป็น การรับคั้น จึงไม่ได้คั้นรับคั้นเช่นนั้น เพราะฉะนั้น ขอให้ โปรดทำ ความเข้าใจในเรื่องแบบเช่นนั้นให้เป็นไปโดยถูกต้องด้วย

นายกรัฐมนตรี กล่าวต่อว่า ข้าพเจ้าขอพูดสักเล็กน้อย คือใน การที่หลวงชำนาญอาจได้ดีได้ ซึ่งแจ่มเป็นทะเลอียิปต์ออกดีแล้ว ข้าพ- เจ้าก็เห็นว่าสมควรจะปรานีประนอมกันได้ เพราะจะกล่าว ไปก็เสีย เวลาไปเปล่า ๆ ข้าพเจ้าเองที่จริงอาการป่วยไข้ก็ยังเป็นอยู่ แต่ถึง กระนั้นก็คิดจะไปตามมาจากบ้านเพื่อมาทำงานให้แก่ชาติยังประโยชน์แก่ ราษฎร ข้าพเจ้าก็ออกดำหั้นมา ใคร ๆ ก็ทำงานเพื่อประโยชน์แก่ราษฎร ทั้งนั้น เพราะฉะนั้นอย่าว่าอันใดเลย เรารู้แต่อย่างประมาณที่เขียน มาเป็นความคงใจคิดโดยแท้ แต่ก็อาจมีขอบพวงไม่ตรงตามความ ประสงค์ของบุคคลทั่วไป แต่ว่า ถ้าโดยทั่ว ๆ ไปแล้วอย่างนั้นก็ เป็น การถูกต้องแล้ว คือได้เปรียบเทียบกับของเดิมก็เรียกว่าเปรียบร้อย พอประมาณ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขออย่าให้ท่านทั้งหลายใช้เวลาอัน มีค่าไปในทางที่เสียเลย ขอให้ ปรานีประนอม กันเสียเถอะ และขอ ให้รับหลักการ

ขุนวรดิษฐ์กรุณเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าว ว่า ถ้าหากว่าท่านนายกรัฐมนตรีมีความประสงค์เช่นนั้น

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวต่อว่า ท่านพูดแล้ว ให้นายสอน พุฒเถอะ

ร.ศ. ๘๐๓. ๐๖๒๒ โศ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยนาท กล่าวต่อ
 พระราชบัญญัติงบประมาณที่เสนอมานี้ในสภาฯ นี้ ข้าพเจ้า ได้ พึง มา ๒
 วันแล้ว ทางฝ่ายค้านคือฝ่าย สมาชิกก๊ก ฝ้ายต้นมีต้นๆ คือทางฝ่าย
 รัฐบาลก๊ก ใต้ ชี้แจง โดยแจ่มแจ้ง ฝ่ายค้านได้ คำนวณ ผิดหลักการ
 อย่างใด ฝ่ายรัฐบาล ก๊ก ใต้ ได้เถียงให้เหตุผลเป็นที่แจ่มแจ้ง และ
 พระราชบัญญัติที่สภาฯ ได้ผ่านและตั้งเกิดมากกกก ก็เหมือนกับมีที่ใด ๆ
 มา คือด้วยเหตุว่ามีสมาชิกบางท่านได้อ้างว่าการตั้งงบประมาณให้
 ตั้งรายจ่ายก่อนนั้น คือตามอย่างประเทศอังกฤษ การที่รัฐบาล
 ใต้รายรับ ขึ้น ก่อนนั้น ข้าพเจ้า เห็นว่า เหมาะแก่ ประเทศสยามอย่าง
 ยิ่ง เพราะเหตุว่าถ้าไปตั้งรายจ่ายก่อนแล้ว ประเทศสยามเราเป็น
 ประเทศ ที่ต้องการ ความบำรุงมาก ถ้าหากว่ารัฐบาลจะตั้งประเภท
 รายจ่ายมา สมมุติว่า ๕ ล้านบาท สมมุติว่าเป็นเช่นนั้น แล้วให้สภาฯ
 หาเงินจำนวนนี้ให้ ข้าพเจ้าก็ออกแตก เพราะเหตุว่าราษฎรต้องถูกเป็น
 ไฟ จะไปเอาค่าภาษีอากรที่ไหนมาให้รัฐบาลบำรุงได้ เพราะฉะนั้น
 หลักการใหญ่ที่รัฐบาลตั้งรายจ่ายก่อนเช่นนั้น ข้าพเจ้า เห็นว่าเป็นความ
 ทรนของรัฐบาลคือราษฎรอยู่แล้ว ข้าพเจ้าไม่มีเหตุผลจะค้านรัฐ
 บาลในหลักการใหญ่ขึ้นนี้ แต่ข้อสำคัญใน หลักการรายละเอียดซึ่ง
 เป็นของเด็กน้อย ใน บัญชี จะจ่ายตามโครงการต่าง ๓๐ ล้านบาท
 ข้าพเจ้าก็ยินดีด้วย แต่มาอ่านในการเงินพิเศษจ่ายจากเงินคงคลัง ๕
 ล้าน ๕ แสน ในการบำรุงทาง เช่นนั้น ข้าพเจ้า เห็นว่ายังไม่เป็นการ

เพียงพอ เพราะมีกตายนเราได้มีงบประมาณในการทำทางได้ ในงบประมาณประจำมีถึง ๓ ล้าน ๒ แสนบาท ถ้าหากว่ารัฐบาลเห็นว่าการเป็นการสำคัญในการบำรุงเศรษฐกิจของราษฎรให้ทำมาหากินและค้าขายได้สะดวกแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะมีงบประมาณประจำมีบวกกับเงินคงคลังด้วยก็อยู่ในราว ๘ ล้านบาท ถนนก็จะแล้วเร็วเข้าและการศึกษาอีกอย่างหนึ่ง ถ้าหากว่าคณะกรรมการคิดเงินรายหนึ่งรายใดได้แต่ขอให้ออกไปเพิ่มให้กับการประถมศึกษาด้วย เพราะครูประมาณของเราซึ่งเต็มทีได้เงินเดือนน้อยเหลือเกิน ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่มีอะไรที่จะกล่าวอีกต่อไปแล้ว เพราะว่าเข้าใจกันดีแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติว่าควรจะมีหลักการหรือไม่

นายเขียน กาญจนพันธ์ ชุมศุภการพิศิษฐ์ รับรอง

นายทองม้วน ฮัตถากร ผู้แทนราษฎร จังหวัดมหาสารคาม
กล่าวว่า ข้าพเจ้าใครจะเสนอให้มีการอภิปรายกันต่อไป เพราะว่าท่านรัฐมนตรีกล่าวว่าจะขยายหลักการว่าไม่เกินเท่านั้นเท่านั้น แต่ที่ท่านไม่ได้กำหนดว่าจะขยายมีกำหนดเท่าใดเพียงใด เป็นการขัดข้องที่จะวินิจฉัย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านจะเป็นอภิปรายต่อไป
ขอคนรับรอง

นายทองฮ่อ พุ่มพัฒน์ พระพิณจรรยากร รับรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นควรอภิปรายต่อไป
ไปปรคยกมอฐน

มีสมาชิกยกมือ ๑๑ ท่าน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นควรมีคอกีปราย
ได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๕๔ ท่าน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ฝ่ายที่เห็นว่าควรมีคอกี-
ปรายต่อไปมี ๓๓ เดียง ฝ่ายที่เห็นว่าควรมีคอกีปรายมี ๕๔ เดียง เป็น
อันตกไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะขอให้ท่านลงมติ

นายเตียง ไชยกาต ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า
ว่า เรื่องนี้ใคร่ได้เดียงกันมาก ฝ่ายค้านมีเพียง ๒-๓ คน ถ้าผลของ
การพิจารณาเป็นไปอย่างไรแล้ว ก็ยกมือขึ้นเดียงของสภาฯ เพราะ
ฉะนั้นขอเสนอให้ลงมติด้วย ผู้ใดเห็นด้วยโปรดรีบมือ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ขอให้ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๒ ท่าน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เดียงนี้ มีคนที่รีบมือทำ
เพียง ๑๒ คนเท่านั้น เดียงใจตกไป เพราะฉะนั้นในที่นี้ขอเดียงว่า
ขอให้ลงมติ

หลวงจวนศิริปริษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี กล่าวว่า
รัฐบาลยอมรับแก้แล้ว ขอให้แก้เดียงก่อนวันหลักการ ก็ขอให้แก้
ว่าไม่เกินเท่านั้นเท่านี้เดียงก่อน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า นั้นเป็นของเด็กน้อย

หลวงวรินทร์ปริชา ผู้แทนราษฎร จังหวัดศกศนคร กล่าวว่
รัฐบาลรับแล้ว เพราะฉะนั้นขอให้แก้เสียก่อนรับหลักการ ไม่อย่าง
นั้นประเด็นก็ว่ารับหลักการแล้ว

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ นัง

น.ค. หลวงจ่างนาว่าดีดี ร.น. รัฐมนตรี กล่าวว่ ขอ
เติมในหลักการว่ รายจ่ายไม่เกิน ๑๐๑ ล้านแต่เศษ แต่สำหรับ
รายได้นั้นหาจำเป็นจะต้องเติมไม่ เพราะเมื่อ ไปพิจารณาแล้วท่าน
สมาชิกเห็นว่าควรจะได้รายได้นั้นไปเพียงไรนั้นก็ว่ากันอีก

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้
ท่านเองมติว่ พระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี ๒๕๖๖ นี้ ผู้ใดมี
ความเห็นว่ควรรับหลักการได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๖๒ ท่าน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ผู้ใดไม่เห็นว่ควรรับหลัก
การในพระราชบัญญัตินี้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๕ ท่าน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ฝ่ายที่เห็นว่ควรรับหลัก
การได้ ๖๒ เสียง ฝ่ายที่เห็นว่ไม่ควรรับหลักการมี ๑๕ เสียง พระ
ราชบัญญัตินี้เป็นอันรับหลักการแล้ว ทั้งนี้ปัญหาว่จะตั้งกรรมาธิการ
สามัญหรือวิสามัญ

นายเนย สุจิตมา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่
 ลากความเห็นอันบริสุทธิใจของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอเรียนต่อสภาฯ น
 ว่า การตั้งกรรมาธิการตรวจงบประมาณ ประจำปี ของ ประเทศใน
 ครั้งนี้ ข้าพเจ้าใคร่อยากจะขอเสนอโดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อสมาชิกสภา
 ผู้แทนราษฎรโดยตรง แต่ว่าลักษณะนั้นคือให้เลือกตั้งจากสมาชิก
 ในสภาฯ นี้ แต่ไม่ใช่เอากรรมาธิการประจำสภาฯ ชุดที่ ๑, ๒, ๓
 และอีกประการหนึ่ง ข้าพเจ้า ขอเสนอต่อไป กรรมาธิการ ซึ่งจะถูก
 เลือกต่อไปนั้นสำหรับบุคคลที่ถูกเลือกมาแล้วที่เป็นสมาชิก ข้าพเจ้าขอ
 อธิษฐานต่อท่านทั้งหลายว่าอย่าได้เลือกเลย เพราะ ไม่มีประโยชน์
 เลยทำอะไรไม่ได้

ขุนวรดิษฐ์ คุรุณเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าว
 ว่า ตามที่สมาชิกผู้หนึ่งซึ่งแจ้งมาที่ข้าพเจ้าไม่ได้ รับความเข้าใจประ
 การใด แต่ขอประทานเสนอให้ตั้ง กรรมาธิการ วิสามัญ เพื่อจะได้
 บุคคลอื่นที่มีความชำนาญมากด้วย ใครเห็นด้วยรับรอง

ค. เทียม ศรีพิติฐ นายบุญมี คุงคนากร รับรอง

ร.ศ. ถัด รัตนพันธ์ ผู้แทน ราษฎร จังหวัด พัทลุง กล่าวว่
 ข้าพเจ้าขอเสนอให้ตั้งกรรมาธิการสามัญนอกจากที่สภาฯ ได้ ตั้งประ
 จำไว้แล้ว เพราะเหตุว่ากรรมาธิการสามัญนั้นคือสมาชิก ถ้าไม่เข้า
 ใจก็อาจจะเรียกคนอื่นมาปรึกษาได้

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ หมายความว่า ท่านอยาก
 จะให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญ แต่ให้เลือกตั้งจากสมาชิกในสภาฯ นี้

ขุนศรีวิชัย ฤทธิเดช ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวว่
ราชเจ้ารอดอนที่เด่นเมือกนี้ เพื่อให้เป็นไปตามความประสงค์ของ
ผู้
ผู้

นายทองอินทร์ ฤทธิพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ในเรื่องคณะกรรมการนี้เราเคยมีความเข้าใจผิดกันในครั้ง
หนึ่ง คือเราจะมาตั้งกรรมการสามัญเดี๋ยวนั้นใหม่ที่เราทำไม่ได้
ความร้อยบังคับเราทำได้แต่เพียงว่าตั้งกรรมการวิสามัญ แต่กรรม
การวิสามัญนั้นอาจจะมั่งงอนไร คือมั่งงอนไรว่าให้เป็นสมาชิก หรือ
ให้คนนอกเขามาช่วยด้วย แต่ทั้งปัญหาในเรื่องที่ว่ากรรมการวิสา
มัญญ์มีเงื่อนไขนั้นเราไม่มีในร้อยบังคับจึงทำไม่ได้ บัดนี้นาย
นั้นคงไม่มีใครระงัดถึงข้อนี้ แต่สำหรับนี้ราชเจ้าก็คิดว่าคงเช่นนั้น
ไม่ได้ จึงควรตั้งกรรมการวิสามัญ เหตุที่จะตั้งกรรมการวิสา
มัญญ์นั้นเราอยู่แต่ที่ว่าเราไม่ควรจะอดคิดไปถึงกับว่าเราทำได้ แต่
เมื่อลงทำได้ทำไปแล้วก็อาจจะเรียกคนนอกมาได้ แล้วคนนอกที่มา
ทำนั้นเขาก็ไม่มีเสียงพอ อย่างนี้ก็ดายนเราเคยโดนมาที่หนึ่งแล้ว ลง
ท้ายก็ต้องเรียกคนนอกมาทำ เมื่อ มาทำแล้วเขาไม่ได้ เบียดประชุม
กรรมการ และเขาไม่มีสิทธิมีเสียงเต็มที เหล่านี้เป็นต้น

ทำการแทนประธานสภา กล่าวว่ ที่ปัญหาที่มีจะตั้งกรรม
การวิสามัญเขาคนนอกเข้ามา ผู้ใดมีความเห็นอะไรอีก

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทน ราษฎร จังหวัด นครราชสีมา กล่าวว่

ตามที่สมาชิกชั้นเดือนมานาน ข้าพเจ้าเห็นด้วย แต่ข้าพเจ้าเห็นว่า
งบประมาณนั้นเป็นเรื่องสำคัญมาก ควรที่จะให้กรรมการ ซึ่งตั้ง
ประจำสภาฯ อยู่แต่จนกว่าเห็นด้วย จึงข้าพเจ้าใครจะเสนอว่า ให้
กรรมการทั้ง ๓ ชุดนั้นเข้าร่วมพิจารณาในงบประมาณนั้นด้วย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ามีใครเห็นด้วย ที่
ข้าพเจ้าจะตั้งปัญหาว่า ผู้ใดเห็นว่าสามัญหรือวิสามัญ ผู้ใดเห็นควร
ว่าจะตั้งกรรมการวิสามัญ ไปรคยกม็อช

มีสมาชิกยกมือ ๖๗ ท่าน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ามีใครมีความเห็นว่าไม่ควร
ตั้งกรรมการวิสามัญ ไปรคยกม็อช

มีสมาชิกยกมือ ๘ ท่าน

ทำการแทน ประธานสภาฯ กล่าวว่ามีฝ่ายที่เห็นว่า ควร ตั้ง
กรรมการวิสามัญมี ๖๗ เดียง ฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยมี ๘ เดียง เพราะ
ฉะนั้นจะตั้งกรรมการก็คนขอได้ ไปรคเดนอง

ร.ค. ถัก รัตนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าว
ว่าข้าพเจ้าขอเสนอ ๒๕ คน เพราะว่าปีที่แล้ว ๆ มาเพียง ๑๕ คน แต่ใน
ปีที่แล้ว เราได้ ไปตั้งกรรมการอีกชั้นหนึ่งซึ่งสมาชิกในสภาฯ นี้ไม่
ทราบเหตุผลเลย

หลวงวรนิติปรีชา รับรอง

นายทองอยู่ พุ่มพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครบุรี กล่าว

ในการตั้งกรรมการ ๒๕ คนนี้จะทุ่มเถียงกันใหญ่ ในที่สุดก็ไม่แตก
กัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่ามากไป ข้าพเจ้าขอเสนออย่างมากที่สุด
๑๕ คน

ร.ต. ดอน วงษ์โต ขุนเสนาดีดดี รับรอง

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอเสนอ ๑๘ คน เหตุที่เสนอ ๑๘ คนนี้ ในการ
พิจารณางบประมาณ ๒ ปีที่แล้วมานั้นเราเคยแบ่งกรรมการเป็น
๒ พวก พวกหนึ่งอนุกรรมการรายได้ อีกพวกหนึ่งอนุกรรมการ
รายจ่าย พวกละ ๘ คน ภายหลังเมื่อได้พิจารณารายจ่ายรายได้เสร็จ
แล้วก็มารวมกันอีกที เป็นกรรมการ ๑๘ คน ผู้ใดเห็นด้วยโปรด
รับรอง

ขุนพิเคราะห์คดี ขุนคุณากรพิจิตร รับรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นว่าควรมีกรรมมา
ธิการ ๑๘ คน โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๕๕ ท่าน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นนอก
จาก ๑๘ คน โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๘ ท่าน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ฝ่ายที่เห็นว่าควรมีกรรมมา
ธิการเพียง ๑๘ คนมี ๕๕ เดียง ฝ่ายที่เห็นเป็นอย่างอื่นมี ๘ เดียง เป็น
อันมีกรรมการวิสามัญ ๑๘ คน ขอได้ โปรดเสนอนาม

น.ค. หอดวงจ่างนาว่าดีดี ร.น. รัฐมนตรี กล่าวว่า รัฐ-
 ชาติขอเสนอเจ้าคุณไชยยศสมบัติ หม่อมเจ้าวรรณฯ รุณดีมาหารฯ
 หอดวงโกวิทฯ รุณดีคนรฯ

พระพิริยชนากร ผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ กล่าว
 ว่า ข้าพเจ้า ขอ อธิวงอน และกราบไหว้ รัฐชาติว่า ขอท่าน อย่าได้ เสนอ
 กรรมการที่ท่านได้ตั้งเป็นกรรมการของท่านอยู่แล้วเข้ามาในที่นี้เลย
 เพราะอย่างไรกรรมการชุดนั้นคงจะยื่นตามมติเดิม ถ้าไม่รักชื่อขอ
 ได้ โปรดเสนอชื่อคนอื่นซึ่งไม่ใช่เป็นกรรมการในงบประมาณของท่าน

น.ค. หอดวงจ่างนาว่าดีดี ร.น. รัฐมนตรี กล่าวว่า การ
 ที่รัฐชาติเสนอกรรมการแค่เพียง ๕ คนในจำนวน ๑๘ ก็เพื่อหวังว่าจะได้
 เป็นประโยชน์ในที่ประชุม เพราะผู้ที่เสนอนามเหล่านั้นเป็นผู้ที่ทรง
 คุณวุฒิในเรื่องงบประมาณบ้าง และเป็นกรรมการของรัฐชาติบ้าง
 ซึ่งจะได้ ให้ความรู้ ความเห็นแก่กรรมการได้ โดยแท้จริง

ร.ค. เนตร พูนวิวัฒน์ กล่าวต่อว่า ข้าพเจ้า ขอ เสนอ ร.ค.
 ทองคำฯ ร.ค. ดอนฯ นายทองกระจายฯ หอดวงเขื่องฯ คอกเคอร์
 เตือนฯ

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดอุตรดิตถ์
 กล่าวต่อว่า เมื่อครั้งไม่มีผู้รับรอง แล้วข้าพเจ้าขอเรียนว่าวิธีที่เสนอนั้น
 ต้องเสนอทีละคน ถ้าเสนอหลายคน เช่น ๕ คนก็ต้องมีผู้รับรอง ๑๐ คน
 เมื่อไม่มีผู้รับรองตกไป

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าววา เรื่องนี้เคยมาที่หนึ่งแล้ว
รัฐบาลเดนมาร์กยังไม่มีความเปลี่ยนแปลง เมื่อที่เขาเสนอ ข้าพเจ้า
มองเหมือนกัน ที่นายเนครเดนมาร์กไม่มีคนรับรอง เพราะฉะนั้นคงไป
ข้าพเจ้ามองเหมือนกันไม่ใช่เพิกเฉยหรือ

ร.อ. ชุมนิรันทรชัย กล่าววา ข้าพเจ้าขอเสนอหลวงเชวงฯ
หลวงอุดมฯ ดอกเตอร์เดอน หลวงภาฯ ร.ค. ดอน
ร.ค. เนคร พูนวิวัฒน์ นายกิมเต็ง ดินชุกฤต นายคิเรก
ชยันนาม รับรอง

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนราธิวาส กล่าววา
ข้าพเจ้าขอเสนอนายถึกอีกคน ใครเห็นด้วยรับรอง
นายมงคล รัตนวิจิตร นายจรัส มหาวงศ์พันธ์ นายเจือ
หิรัญภักย์ รับรอง

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าววา
ข้าพเจ้าขอเสนอพระพิริยชนากร นายทองอินทร์ นายสนิท นายไสว
นายมิ่ง เถาหิเรณู ค. ยู่เกียง ทองลงยา รับรอง
นายทองอยู่ พนมพินันต์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดธนบุรี กล่าววา
ข้าพเจ้าขอเสนอนายมังกร นายมงคล นายมนูญ ๓ ท่าน ใคร
เห็นด้วยรับรอง

พระพิริยชนากร หลวงพิพัฒน์พดกาศ รับรอง
นายสนิท เจริญรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าววา
ข้าพเจ้าขอเสนอพระยาตมน์ศรีบุรินทร์

นายมงคล รัตนวิจิตร รุณอินทรภักดี รับรอง
นายบุญมา เดวีรัฐศรี ผู้แทนราษฎรจังหวัดเลย กล่าวอ้าง ข้าพ
เจ้าขอเสนอขุนรักษานาคร นายฮ้อ

นายบุญดี เทพาคำ รุณอินทรภักดี รับรอง

นายบุญมี คุณคณาคร. ผู้แทนราษฎรจังหวัดลำพูน กล่าวอ้าง
ข้าพเจ้าขอเสนอหลวงวรนิติปรีชา รุณวรดิษฐ์ นายทองอินทร์

รุณวรคำตันครุณิก นายเดิมยศ หงส์ประภาส รับรอง

รุณเดชาศักดิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวอ้าง ข้าพเจ้า
ขอเสนอพระยาประเดวีรัฐสงคราม

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ รุณคุรุการพิจิตร รับรอง

นายมังกร สัมเสน กล่าวอ้าง ข้าพเจ้าขอเสนอพระยา
โกมารภักดา

นายมงคล รัตนวิจิตร นายเตียง ไชยภาค รับรอง

นายสวัสดิ์ บุษวณิช ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครสวรรค์ กล่าวอ้าง
ขอเสนอคาบอยู่เกียง

นายพัก ณรงค์ธา นายมิ่ง เลาห์เวณ รับรอง

ร.ท. สอน วงษ์โต ผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยนาท กล่าวอ้าง
ข้าพเจ้าขอเสนอ ร.ท. ทองคำ นายทองอยู่ รุณพิเคราะห์ ๓ ท่าน

รุณคุรุการพิจิตร หลวงพิพัฒน์พดกาย รับรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวอ้าง เห็นจะไม่มีใครเสนอแล้ว
ขอให้เดชาธิการอ่านรายชื่อเพื่อจะได้จัดไว้ลงคะแนนต่อไป

เดชาธิการต่าง ๆ อ่ามรายนามผู้ถูกเกณฑ์เป็นกรรมวาธิการดังต่อไปนี้

๑. พระยาไชยศักดิ์สมบัติ
๒. หม่อมเจ้า อรรถนโธทยากร
๓. อรรถนโธทยากร
๔. อรรถนโธทยากร
๕. อรรถนโธทยากร
๖. อรรถนโธทยากร
๗. อรรถนโธทยากร
๘. อรรถนโธทยากร
๙. อรรถนโธทยากร
๑๐. ร.ท. อรรถน โธทยากร
๑๑. ร.ท. อรรถน โธทยากร
๑๒. พระพิณิจรนากร
๑๓. นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์
๑๔. นายต้นนิท เจริญรัฐ
๑๕. นายไธสง อินทรประชา
๑๖. นายมังกร สดมภ์
๑๗. นายมงคล รัตนดิษฐ์
๑๘. นายบุญ บรมดิษฐ์
๑๙. พระยาธมมัตริย์บุรินทร์
๒๐. นายฮั่ว คามโท
๒๑. อรรถนโธทยากร
๒๒. อรรถนโธทยากร
๒๓. พระยาประเสริฐสงคราม
๒๔. พระยาโกมารกุลมนตรี
๒๕. ท. ยุกติเยง ทองดงยา
๒๖. ร.ท. ทองคำ คณายโสภา
๒๗. อรรถนโธทยากร
๒๘. นายทองอยู่ ภูริพัฒน์

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี กล่าวต่อ เจ้าพระยาอรรณพพิทักษ์ว่า ซึ่งเคยเป็นกำลังสำคัญในการทำงานประมาณเมื่อ ๒ ปีที่แล้วมาอีกคนหนึ่ง กับนายเดียง อีกคนหนึ่ง

นายมงคล รัตนดิษฐ์ พระพิณิจรนากร รับรอง

นายเช ยูนพิณ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี กล่าวว่า ข้าพ
เจ้าขอเสนอนายเชยูนอกคนหนึ่ง

ขุนการพิทักษ์ ขุนจรเขานเวศน์ รับรอง

เดชาธิการสภาฯ อ่านรายนามผู้ถูกเสนอเป็นกรรมการ คือ
ไปดงนี้ คือ ๒๗. หลวงคำวิศิษฐานุวรรต ๓๐. นายเตียง ไชย-
ภาค ๓๑. นายเชยูน กาญจนพิณ

นายเตียง ไชยภาค ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าว
ว่า ข้าพเจ้าขอเสนอคนที่ใช้ประโยชน์ ได้จริง ๆ ด้วยอีกคนหนึ่ง
นายวิจิตร สุจิตานนท์ ผู้บรรยายมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ฯ

นายมงคล รัตนวิจิตร นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ รับรอง

ขุนรักษาราชการ ผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี กล่าว
ว่า ข้าพเจ้าขอเสนอ หลวงวรพาศย์ฯ กรมตรวจเงินแผ่นดิน เพราะว่า
หลวงคำวิฯ ดูเหมือนยังไม่มา

ขุนรักษาราชการ นายสรอย ฤดีปาณ รับรอง

เดชาธิการสภาฯ อ่านรายนามผู้ถูกเสนอชื่อไปอีก คือ ๒๘.
นายวิจิตร สุจิตานนท์ ๓๑. หลวงวรพาศย์พิณ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าว
ว่า ก่อนที่จะลงคะแนนว่าจะ
เลือกใครเป็นกรรมการ ขอถามที่ประชุม
ว่า.....

นายทองม้วน อิศดากร ผู้แทนราษฎร จังหวัดมหาสารคาม
กล่าวว่า ที่ข้าพเจ้าจะได้กล่าวต่อไปนั้น ต่มาอีกอาจจะเข้าใจว่าทำ

ให้เดือนเดียวเงาของสภาฯ ก็เป็นได้ แต่ในทันทีข้าพเจ้าจะกล่าวในเรื่องหลักและเรื่องแบบ เพราะข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ถูกแบบ หม่อมเจ้าอยู่เหนือการเมืองตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๓ จะเสนอไม่ได้.....

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ไม่ได้หรอก คนอื่นเราเสนอตามข้อบังคับ มีคนรับรองถูกต้องแล้ว

นายทองม้วน อัคราภักดิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม กล่าวว่ ข้าพเจ้าเห็นว่าผิดรัฐธรรมนูญ

ทำการแทน ประธานสภาฯ กล่าวว่ ไม่ได้ ท่านพูดไม่ได้ เราเสนอถูกต้องแล้ว ข้าพเจ้ามีเสียงเป็นคำสุดท้าย เพราะฉะนั้นให้ท่านลงคะแนน ลงคะแนนเสร็จแล้วจะได้อีกกันต่อไป

เดชาธิการสภาฯ ได้เชิญผู้มีนามต่อไปเป็นผู้ตรวจนับคะแนน คือ นาย กิมเต็ง ดินชู่เต็ก นาย เกริน แฉ่นโกศิก นาย แซว จันดักษณะ นาย เรียน กาญจนพันธ์ รุณคุรุการพิจิตร นาย เจ้า ศรียาภย์

พักประชุมเวลา ๑๘.๓๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๘.๓๕ นาฬิกา

ทำการ แทน ประธานสภาฯ กล่าวว่ ผู้ที่ได้รับเลือกเป็นกรรมาธิการมีรายชื่อดังที่เดชาธิการจะอ่านต่อไปนี้

- เดชาธิการสภาฯ อ่าน ๑. รุณดีมาหารพิศะคดี ๘๓ คะแนน
- ๒. พระยาไชยยศสมบัติ ๘๓ คะแนน ๓. หม่อมเจ้าวรรณไวทยา-

๕. หอดวงโกวิททอภัยวงศ์ ๗๓ กระแนม
 ๕. รุ่งคนชวีกัษกร ๖๗ กระแนม ๖. หอดวงคำริศรานุวัต
 ๖๔ กระแนม ๗. คอกโคตรโคธม บุนนาค ๖๓ กระแนม ๘. หอดวง
 เซงศักดิ์สงคราม ๖๐ กระแนม ๙. นายไฉว อินทรประชา ๕๐
 กระแนม ๑๐. หอดวงกาจสงคราม ๕๘ กระแนม ๑๑. นายสนิท
 เจริญรัฐ ๕๘ กระแนม ๑๒. นายทองอินทร ภูมิพัฒน์ ๕๘ กระแนม
 ๑๓. นายมนูญ บริสุทธิ์ ๕๘ กระแนม ๑๔. พระพิณจนากร ๕๗
 กระแนม ๑๕. หอดวงอุตุเศรษฐี ๕๖ กระแนม ๑๖. หอดวง
 อรพาศย์พิณ ๕๖ กระแนม ๑๗. ร.ต. ดอน อภัยโต ๕๓ กระแนม
 ๑๘. นายมงคล รัตนวิจิตร ๓๘ กระแนม

ทำการแทนประธานสภา กล่าวว่าจะให้แปรญัตติภายใน
 ๕ วัน ขอให้ท่านโปรดเห็นชอบมา

รุ่งพิเคราะห์ศักดิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ กล่าวว่าจะ
 เห็นเรื่องดังกล่าวนี้มาก ข้าพเจ้าขอเสนอให้แปรญัตติภายใน ๑๕ วัน
 ใครเห็นด้วยโปรดรับรอง

พระพิไลยสุนทรการ รับรอง

นายเนย สุจิวา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่าจะ
 การแปรญัตติในเรื่องงบประมาณนี้ ข้าพเจ้าถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ
 มาก เพราะเกี่ยวข้องกับสมาชิกจะต้องตรวจสอบสถิติต่างๆ จึงขอ
 เสนอเป็น ๒๐ วัน

ขุนรักษาราชการ ขุนคุรุการพิจิตร รับรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ามีมติเห็นว่าการแปร
ญัตติกายใน ๒๐ วัน ไปรคยกมธอื่น

มีมติรคยกมธ ๒๐ ท่าน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ามีมติเห็นว่าการแปรญัตติ
ภายใน ๑๕ วัน ไปรคยกมธอื่น

มีมติรคยกมธ ๑๕ ท่าน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ามีมติเห็นว่าการแปรญัตติกาย
ใน ๑๕ วัน ปิดประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๑๘ นาฬิกา

เจือ ศรียาภัย

จิ่ง จรุงจิตร

หลวงนรินทร์

ทองอินทร์

พิพัฒน์พลกาย

กิมเส็ง

สวัสดิ์ บุระเวส

เลียง ไชยกาล

ตรวจแล้ว ๒๖/๑๑/๗๘

นายปัทพ บัญ-หลง

ประเสริฐ บัณฑิตสุนทร

บุญช่วย สุนทรหมัด

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

ศิริ อินทร

ถิน จุฑารพ

ประเทือง อินทร

วิจิตร สัจจะเวท

ผู้ตรวจงานการประชุม

พระยามานวราชเสวี

รองประธานคนที่ ๑ (ลงนามแทน)

คหกรรมบดี

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร